

கவிச்சொல்

சார்வா கார்த்திகை

25

உங்கள் வியாதி
எதுவானாலும் சிறந்த
வைத்திய ஆலோசனை
பெற்றுக் கொள்க

Sallams

மக்கள் வைத்திய சாலை
சுன்னாகம்

ஆனந்தா திருக்குறட் கலன்டர்—1961

யாழ்ப்பாணம் பிரமநீர் இரகுநாதையர் அவர்களது பஞ்சாங்கக் குறிப்புகளுடன் அரசாங்க வங்கி வர்த்தக விடுமுறை, கோயில் தினங்கள், நட்சத்திரம், தீதி, யோகம், ராகுகாலம், சுபநேரம் ஆகிய குறிப்புகள், இந்து கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம் பெருநாட்கள் முதலிய எல்லா அம்சங்களும் அடங்கியது.

நீங்கள் வாங்கக்கூடிய ஆகச் சிறந்த

கலன்டர்

ஆனந்தா திருக்குறட் கலன்டரே.

தயாரிப்பாளர்.

ஆனந்தா அச்சகம்-புத்தகசாலை,
226, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

போன் 348.

தந்தி: அச்சகம்.

S. SINNATHURAI & BRO.,

Importers & Exporters.

Sole Agents for

786 Kalki Beedies

786 கல்கி பீடி

நீங்கள்

உல்லாசமாகப்
புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடிகள்

திறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை.

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. ரூட் : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு : : கொழும்பு.

தொழிற்சாலை:

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு : : கொழும்பு.

A MODEL ENGLISH COURSE

FOR

CEYLON SCHOOLS

With illustrations

PRIMER—Cts	90	BOOK II	Rs.	1-60
BOOK I—Rs.	1-40	BOOK III	„	1-80
BOOK IV (In print)		BOOK V (In Preparation)		

A HANDBOOK OF EXERCISES

BOOK I—Rs.	1-25	BOOK II—Rs.	1-60
BOOK III (In print)		BOOK IV (In Preparation)	

The purpose of the HANDBOOK is to provide the teacher with graded exercises to give pupils practice in the fundamental principles involved in the structures to be taught in the respective standards.

A combined use of the MODEL ENGLISH COURSE READERS and the Handbook of Exercises will be one of the best means of teaching the pupils how to speak, read, and write English correctly.

KALAIVANI BOOK CENTRE

EDUCATIONAL PUBLISHERS

JAFFNA & HANDY.

★ உய்யோவியமான
படங்களுக்கு

செல்லம்ஸ்

போன்:436. யாழ்ப்பாணம்.

நிர்வாக ஆசிரியர் : சி. சரவணபவன் B. A.

கலை : 2

சார்வரி : கார்த்திகை, தி. ஆ. 1991

காட்சி : 10

உள்ளே எழுதியவர்கள் :

S. சுந்தரசிவம் B. A.

Dip-in-Ed. (Lond)

S. பொன்னுத்துரை B. A.

வீத்துவான் க. ந. வேலன்

மாஸ்டர் சிவலிங்கம்.

சு வே.

உதயணன்.

உராசபாரதி.

தீமிலைத்துமீலன்.

மண்டுக்கீழார்.

தாண்டவக்கோன்.

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்.

ஐ. சாந்தன்

அட்டைப்படம்: மாலதி

(வள்ளி குளக்கரை செல்வ

தேன்?)

யான் பெற்ற செல்வம்

நவநாகரிகத்திற்கேற்ற

புடவைத் தினுசுகள்

அன்பளிப்புப் பொருட்கள்

சாய்ப்புச் சாமான்கள்

சம்பாத்து வகைகள்

அலங்காரச் சாமான்கள்

றங்குப்பெட்டி சூட்கேஸ்கள்

முடிமயிர் வகைகள்

இன்னும் உங்கள் தேவை எதுவானாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நம்பிக்கையுடன் சகாய விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கணேசன் ஸ்டோர்ஸ்

(உரிமையாளர்: க. செ. கனகசபை)

78, கே. கே. எஸ். வீதி:

யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள்

பிற்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்தீர்களா ?

வாழ்க்கை எப்பொழுதுமே இன்பகரமாயிராது. இப்போதைய குறைந்த வருவாயில் நீங்கள் செட்டாகச் செலவழித்து, மகிழ்ச்சியோடு உங்கள் காலத்தைக் கடத்தினாலும், உங்கள் உயிருக்குயிரானவர்களிடமிருந்து, விதி, திடீரெனச் சதிசெய்து, உங்களைப் பிரித்து விடலாம். அப்பொழுது உங்களை நம்பியிருப்பவர்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள்? அவசியமான செலவுகளுக்கு அவர்கள் யாரிடமிருந்து பணம் பெறுவது?.

எங்களைக் கலந்து ஆலோசியங்கள்.

அவரவர் வருமானத்துக்கு ஏற்ற வகையில் சேமித்துப், பிற்கால நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்கேற்ற வழிகாட்டி, உதவத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

நடைமுறையில் உள்ள திட்டங்கள்:-

- * ஆயுள், கல்வி வேதனம், விவாக ஆதாரநிதி,
- * மோட்டார், * தொழிலாளி நஸ்ட்டு,
- * நெருப்பு முதலிய இன்சூரன்ஸ், * மாதத்தவணைச் சேமிப்புநிதிகள்,
- * அழைப்புப்பணங்கள் அறவிடப்படாத விவாக, அந்தியகால சேம
- * காலவரையறுக்கப்பட்ட வைப்புநிதிகள் முதலியன. [லாபநிதிகள்

சேர்ந்தோர்க்குச் சேர்ந்துள்ள திட்டத்துக்குத் தக்கதாக விசேட கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள் :

**இன்ரநாஷனல் இன்சூரன்ஸ்
கம்பெனி லிமிட்டெட்.**

280 இரண்டாம்மாடி, இராசா கட்டடம்

பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி :-526.

தந்தி:- "இனிக்கோ"

அற்புத ஆலோசனைகள்

“மண்டுக்கிழார்.”

வாகனங்கள் வேகமாக வரும்போது தெருவின் நடுவில் போய் நின்று கொள்ளுங்கள். அப்போதுதான் ஒன்றை ஒன்று முந்துவதற்குப் போதிய இடவசதி ஏற்படும்.

சந்தியில் வைத்து ஹாரனை அடிக்காதீர்கள். மற்றைய பக்கங்களில் வரும் வாகனங்கள் உங்களுக்கு வழி விட ஒதுங்கும்போது மோதிக் கொள்ளுகின்றன.

வைத்தியர்கள் உங்களைப் பரிசோதிக்கும்போது வாயையும் மூக்கையும் கைக்குட்டையால் மறைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவருக்கென்ன வியாதிகள் இருக்கின்றனவோ...

முட்டைப்பூச்சியைக் கொல்லுவது மகத்தான தவறு. நம் இரத்தத்தை நாமே வீணாக்குவதா?

தினந்தோறும் நாம் குளிப்பதால் தண்ணீர் அசுத்தமாகிறது.

பள்ளிக்கூடம் போவது மிகவும் தீது. ஆசிரியர்களின் தீய பழக்கங்களை மாணவர்களும் பழகிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள்.

பத்திரிகைகள் படிக்காதீர்கள். இதனால் குப்பை கூளங்கள் அதிகமாகி சுகாதாரத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கின்றன.

காப்பத்தடை செய்யாமல் தப்பு வதற்கு ஒரேயொரு வழி, அணுசக்தி ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வதுதான்.

அடிக்கடி டி, காப்பி குடிக்கும் வழக்கத்தை எற்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இல்லாவிடில் இலங்கை திவாலாகி விடும்.

கலைச்செல்வி இளைஞர் மன்றம்.

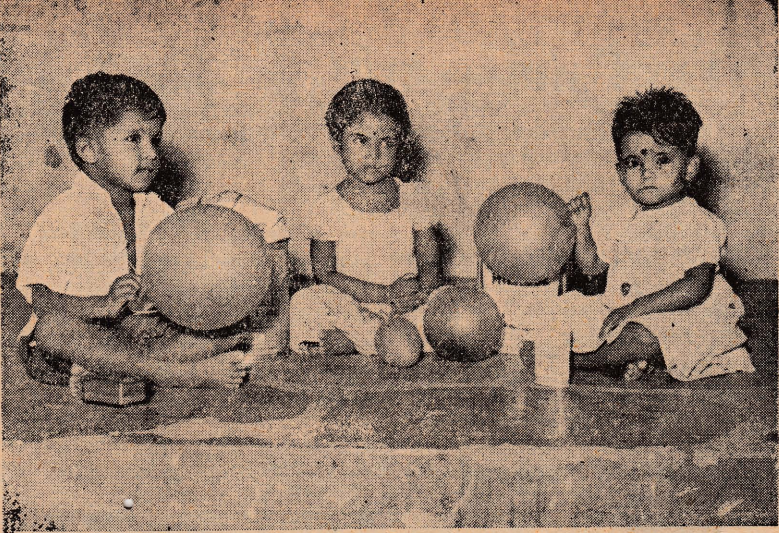
இளம் தண்பர்களே!

வணக்கம். இளைஞர் மன்றத்தில்சேர விரும்புவவர்கள் இவ்வாண்டு முடிவதற்கு முன் சேர்ந்து விடவேண்டும். இந்த இதழிலும் அடுத்த இதழிலும் மட்டும் விண்ணப்பப் பத்திரம் பிரசுரிக்கப்படும்: உங்கள் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து வைத்திருங்கள். அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரைப் போட்டி விரைவில் நடாத்தப்படும். 'மாணவர் அறிமுகத்'தில் ஒவ்வொருதுறையிலும் திறமையுடையவர்கள் இடம்பெறுவார்கள். உங்கள் கல்லூரி ஆசிரியரின் கையொப்பத்துடன் விபரங்களை எழுதியனுப்புங்கள். நீங்கள் எழுதியனுப்பும் கதைகள். கட்டுரைகள், 'புல்ஸ் காப்' தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் இருத்தல்வேண்டும்.

—இளவரசு

உறுப்பினர் பட்டியல்.

- இல.
54. சி. ஸ்ரீஸ்கந்தவர்மன், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை.
 55. ந. கணேசு, மெமோறியல் கல்லூரி, மானிப்பாய்,
 56. மு. செல்வநாயகி, செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
 57. வ. ஞானமாணிக்கம், தபால்நிலைய வீதி, அக்கரைப்பற்று,
 58. தி. மகேஸ்வரி, செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி,
 59. சி. கருணாநாயகி, மெதடிஸ்ற பாடசாலை, மணிக்கூடு வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 60. அ. செந்தில் செல்வன், இந்துக் கல்லூரி, மல்லாகம்.
 61. கு. சிதம்பரநாத சர்மா, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வித்யாலயம், காரைநகர்.
 62. க. பவேந்திரநாதன், பரி ஜோவான் கல்லூரி, சுண்டிக்குளி.
 63. ந. சிங்கரவேல், H. D. M. B. சங்கம், டிக்கோயா.
 64. செ. யோகராசா, திரு. இருதயக் கல்லூரி, கரவெட்டி.
 65. க. சண்முகலிங்கம், சைவ வித்தியாசாலை, முல்லைத்தீவு.
 66. செ. விவேகானந்தன், பரமேஸ்வரக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
 67. சி. வெ. கனகரத்தினம், விக்கனேஸ்வரக் கல்லூரி, கரவெட்டி.
 68. நா. மார்க்கண்டு, ஸ்ரான்லி மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
 69. க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, மஹாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை.
 70. அ. வெ. அரியநாயகம், நெடுந்தீவு கிழக்கு, நெடுந்தீவு.
 71. சி. யோகராசா, ஆனந்தா கலைக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
 72. செ. மங்கையர்க்கரசி, செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
 73. இ. மகேஸ்வரி, ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த கல்லூரி, புத்தூர்.
 74. ஏ. எம். சக்கரியா, அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலை, கின்னியா.
 75. ஏ. இக்கால், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, அட்டானைச்சேனை.
 76. இரா. சிவசந்திரன், செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
 77. சி. தருமசொருபி, செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
 78. வி. சந்திரசேகரன், ஸ்கந்வரோதயக் கல்லூரி, சுன்கைம்.
 79. பா. யேசுதாசராசன், 17, நாவாந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
 0. க. சிவானந்தன், ஹட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை.

உரிமை உணர்ச்சி!

—ச. வே. பஞ்சாட்சயர்—

மகிழ நீவிர் மனிதர்கள்
வமங்கு பொருள்கள் நடுவிலே
மகிழ மனிதர் ஆண்டவன்
வைத்த செல்வக் குழந்தைகாள்!

பூமுகங்கள் மூன்றிலே
பொலிவிழந்ததொன்று. ஏன்?
'நாமெடுக்கச் சிறு பலூன்?'
நண்ணியோ இவ்வெண்ணமும்?

கடமொலிப் போனொப்பவன்
கையிருக்கப் பெரும் பலூன்,
கடும்வெறுப்பேன் சிறுமிமேல்?
காட்டவோ பெண்ணியல்பினை?

சிறுவராசை உணர்ச்சிகள்
சிறிது போழ்தில் மாறிடும்.
அறிந்துஇனை ஏற்பவே
ஆக்குருர் பலூன்களை!

தம்முளொத்த உரிமையே
தரின களிக்கும் பிள்ளைகள்.
உம்மையின்றோ ரிந்த நல்
உண்மை தன்னை ஓர்ந்திலர்!

81. அ. முகம்மது ஜெமில், அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலை, ஏரூலூர்.
82. தெ. இந்திரக்குமார், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, சுன்கைம்.
83. ம. இரத்தினசபாபதி, வைத்தீஸ்வர வித்யாலயம், வண்ணார்பண்ணை.
84. செல்வி. செ. வைரமுத்து, அரசினர் பாடசாலை, தருமபுரம்.
85. எம். ஐ. எம். தாஹிர், அரசினர் பாடசாலை, பெரிய கிண்ணியா.
86. வெ. அப்துல் சமத், அரசினர் சிரேஸ்ட பாடசாலை, ஏரூலூர்.
87. சி. தியாகராசசர்மா, இந்துக் கல்லூரி, மல்லாகம்.
88. A. M. X. செல்வராஜ், அர்ச் அந்தோனியார் பாடசாலை, நக்குவாளை.
89. எஸ். அஹமட் ஜுனீட், சிரேஷ்ட பாடசாலை, ஏரூலூர்.
90. கே. குஷிநாதன், தன்னை, களபூமி காரைநகர்,

—தொடரும்.

பாரிஸ்!—அற்புத நகரம்!

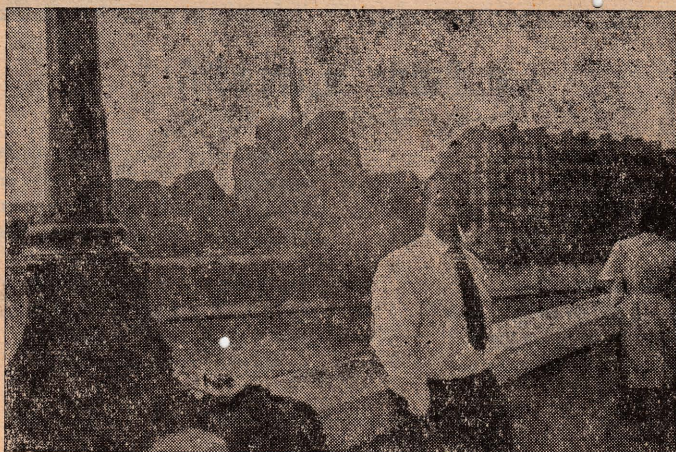
—எஸ். சுந்தரசிவம் B. A., Dip-in-Ed —

(சென்ற இதழ் 10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இன்வலிடஸ் (Invalides) என்ற கட்டிடம் 19வது லூயி அரசனால் அங்கம் குறைந்தவரும், வயோதிபருமான போர்வீரர்களின் இல்லமாகக் கட்டப்பட்டது. இங்கு 700 பேர்கட்கு மேல் வசிப்பதற்குப் போதிய வசதிகளுண்டு. இன்று இக்கட்டிடம் அரசாங்க காரியாலயங்களைக் கொண்டதாகவும் நூதனசாலையைத் தன்மாட

கள் பிரான்சிய வீரர்களின் திறமையை வெளிக்காட்டுவன. பிரான்சிய தேசத்துக்கு என்றும் அழியாப்புகழை வருவித்த கோசிக்காவின் சின்னமனிதனான நெப்போலியனது கல்லறையும் இங்கு தான் உண்டு.

மொன்ற்பறூசே(Montparvaise)
மொன்மார்தே (Monmarte) ஆகிய

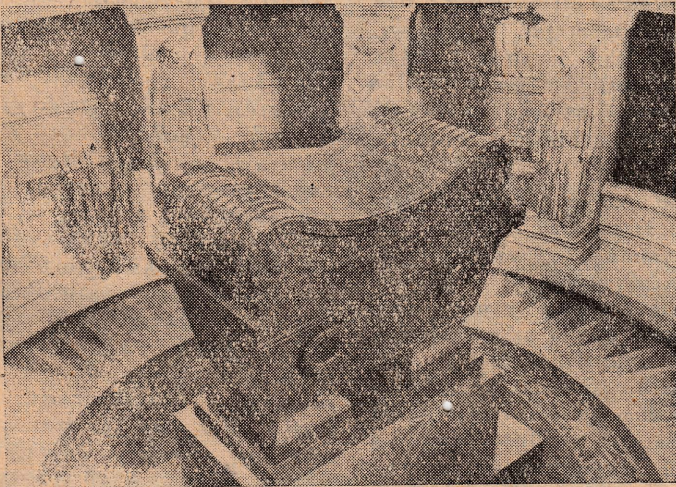
சேன் நதிக் கரையில் கட்டுரையாசிரியர்.

டுடையதாகவும் தோற்றமளிக்கின்றது. இதன் மத்திய கடைவாயிலில் 18வது லூயி அரசன் குதிரையில் சவாரி செய்யும் நிலையில் உருநாடொன்று காட்சியளிக்கின்றது. வாசலைக்கடந்து உள்ளே சென்றவுடன் வீரச்சுவை ததும்பும் எண்ணங்கள் மனதில் உதிக்கின்றன. வில்லறைகளில் கொடிகள், தலைமூடிகள், இரும்பு உடுப்புக்கள், வாள்கள், கேடையங்கள் என்பன தொங்கவிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவை

இரண்டு குறிச்சிசளும் இராக்காலத்தில் மக்கள் தொகையாக வந்து கூடுவன. அவற்றுள் மொன்ற்பறூசே மிக்க கலை நுட்பங்களுடன் விளங்குவது. அத்துடன் பொஹிமியா நாட்டின் சூழநிலையை நினைவூட்டுவது. இங்கு கலை விற்பன்னர்களையும், மாணவர்களையும் அதிகமாகக் காணலாம். மொன்ற்பறூசே இன்று சர்வதேச விற்பன்னர்கட்கும் ஓவியங்கட்கும் மத்திய ஸ்தானமாக விளங்குகின்றது. பளபளப்பான

நியோன் விளக்குகள், பேர்போன தடனமன்றங்கள், சிறந்த சிற்றுண்டிச் சாலைகள் என்பன மொன்ற்பறாசெயில் காட்சியளிக்கின்றன. மொன்ற்பறாசெயிலுள்ள இராக் கால கொண்டாட்ட சபைகளும் (Night Clubs) மொன்மாற்றேயும் உலகப் பிரசித்தமானவை. மொன் மாற்றேயில் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் அனேக்முண்டு. இராக் கால சீவியத்தின் தன்மையை இது அறி யாக்காட்டுவது. பக்தி செய்வார்க்கும் இங்கு போதிய வசதியான

டலா பேயிக்ஸ் என்னும் போசன சாலையும் லாசூர் டி ஆர்க்கட் என் னும் போசன சாலையும் உலகப் பிரசித்தமானவை. இவற்றுள் டலா பெயிச் என்னும் போசனசாலை ஏழு தெருக்கள் வந்து சந்திக்குமிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உலக மக்கள் இங்குவந்து சந்திப்பதை இவை விளம்பரம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. பாரிஸ் நகரில் நல்ல சாதாரண உணவினை நியாயமான பெறுமதிக்குப் பெற லாம். போசனசாலை அதிபர் உணவு

மாவீரன் நெப்போலியனின் கல்லறை.

இடங்களுண்டு. இப்பகுதியிலேயே கான்ஸான், ஸ்ரிநிபீரீஸ் என்னும் நடனங்களும் பிரசித்திபெற்ற மூலான் றுச் (Moulin Rouge) பொலியே பேர்சே ((Folies Bergere) என் னும் மன்றங்களை நாம் காணலாம்.

பாரிஸ் நகரில் உணவுவகை கட்டும் விசேஷ குணங்களுண்டு உடம்புக்கும் கால சுவாத்தியத்திற்கும் ஏற்ற உணவு வகைகட்டும் குறை வில்லை சிறிய போசனசாலைகளில் நாட்டில் கிடைக்கும் உவைன் குடி வகை போதியளவு கிடைக்கும்.

கொடுப்பதில் மாத்திரமன்று சுவை யோடு கூடியதாய் உணவிருக்க வேண்டுமென்பதிலும், சிறந்த உவைன் குடிவகை கிடைக்கச் செய்வதிலும் மிக்கவகை முடையவர், விருந்தினரைத் திருப்திசெய்யும் மனப்பான்மையை எல்லாப் போசன சாலையிலும் காணலாம்.

பாரிஸ் நகரைப் பார்க்கச் செல்வோர், பொதுவாக வேர்செல்ஸ் நகரையுந் தரிசிக்கத் தவறுவதில்லை. இந்நகர் பாரிசிலிருந்து 13 கல் தொலைவிலுள்ளது. இந் நகரம்

பிரான்சிய அரசர்கள் மிக்க உன்
னத நிலையில் இருக்கும் பொழுது
கட்டப்பட்டதாகும். இதற்கு அங்க
மாகவுள்ள அரண்மனைப் பூந்தோட்
டங்கள், மற்றைய சிறுகட்டிடங்கள்
எவர்க்கும் காட்சியளியாது போகா.
14வது லூயி அரசனே இங்கு சிறந்த
அரண்மனையை வகுத்தான். 16வது
லூயியும் மேரி அன்ட்ரேயினர் என்ப
வருமே இங்கு கடைசியாக வாழ்ந்து
அரசு புரிந்தவர்கள். பெரிய புரட்சி
பிரான்ஸ் தேசத்தில் தோன்றிய
போது இவ்வரண்மனையும் தளபாடங்
களும் மிக்கசேதமடைந்தன. என்
ருளும் அரண்மனையும் பூந்தோட்
டமும் எவராலும் சென்று பார்க்கப்
படவேண்டியன. இங்குள்ள மிக்க
அற்புதமான காட்சி கண்ணாடி
மண்டபமாகும் (Halls of mirrors)

பாரிஸ் நகரின் பெருமை புரா
தன தொடர்புடையது. பாரிஸ் நக
ரின் பெருமைக்கு இலக்காயுள்ளன
வும் உலகப்பிரசித்திக்கு இலக்கா
யுள்ளனவும் எல்லாம் நன்கு பாது
காக்கப்படுகின்றன - கட்டிடங்களின்
ஒழுங்கும், மற்றைய கண்கவர் காட்
சிகளும் எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்
டியன. சென்ற இரண்டாயிரம் ஆண்
டுகளுக்கிடையில் பாரிஸ் அடைந்த
விருத்தியும் மாற்றங்களும் அற்புதக்
கோலமுடையன. நொற்றேடேம்
என்ற தேவாலயம், லொவ்றே
அரண்மனை, போர்வீரரின் இல்ல
மாகும் இன்வலிடே, வெற்றி வில்

லுக் கம்பம், எப்பல் உருக்குக்கோபு
ரம் என்பவற்றுடன், டீலா கொன்
கோட், சாம்ஸ் எலுமிஸ் என்ற
வெளிகளும் பாரிஸ் நகரை மிகப்
புகழடையச் செய்கின்றன. கட்டிடங்
களின் ஒப்பனை, திட்டம் என்பன
நன்கு புலகைச் செய்யும் அமைப்பும்
உயர்ந்த சிந்தனைசக்தியைக் காட்
டும் நுண்ணிய வனப்பு வாய்ந்த
வேலைப்பாடுகளும் நகரை உயர்ந்த
நிலையில் கொண்டுவராய் வைக்கி
றன. அங்கு வாழும் மக்களோ என்
றும் மனச்சந்தோஷம் நிறைந்தவர்
களாயும் ஒற்றுமையும் நட்புரிமையு
முடையவராயும் காணப்படுகின்றனர்.
இந்நகரைச் சென்று ஒருக்கால்
பார்த்தோர் அதனழகில் மயங்கி
ஆசைப்படாதிருக்க முடியாது. அங்கு
என்றும் நவீனங்கள் நிகழ்ந்து
கொண்டே இருக்கின்றன. ஓடை
களில் துலங்கும் பன்னிற விளக்கு
கள், கண்ணைக் கவரும் படக்காட்சி
கள், நாடகங்கள், கதம்பக்கச்சேரிகள்
என்பனவற்றுக்குக் குறைவேயில்லை,
ஒளியமயமாக பளபளவென்று
ஜொலித்துக்கொண்டு இருக்கும்
பாரிஸ் நகரம் அற்புதகோலமுடைய
தே. ஆம். இதை எவரும் மறுக்க
வியலாது. பொன்லாவாட் என்ற
பெரிய வீதி, மகத்தான கட்டிடங்கள்
வளைந்து, வளைந்து செல்லும் சேன்
நதி, இருபக்கங்களிலும் அழகிய
மரங்களையுடைய வீதிகள் என்பன
மிளிர்வடைந்து நகரின் அழகினை
வன்மையடையச் செய்கின்றன.

கலைச்செல்வி விற்பனையாளர்கள்.

M. V. நடராஜா,

மணமகள் ஸ்டோர்ஸ்,

புதி பாக்கிய லட்சுமி ஸ்டோர்ஸ்,

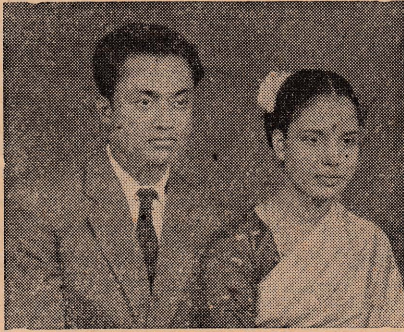
மெயின் வீதி,

30, மெயின் விதி,

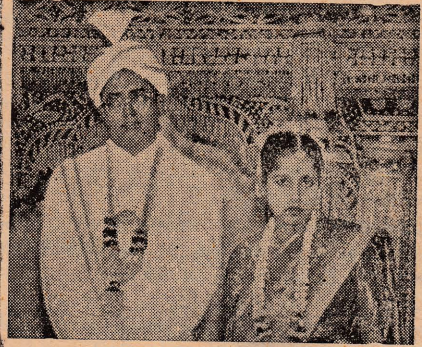
கல்முனை.

ஹல்டுமுல்லை.

வாழ்க மணமக்கள்.

மட்டக்களப்பில் மிருக வைத்தியராக (Vet, Surgeon) கடமையாற்றும் திரு. கோபாலசுந்தரம் புத்தளம் நீர்ப்பாசன என்ஜினியர் திரு. முத்தையா அவர்களின் மகள் செல்வி. புவனேஸ்வரியைச் சமீபத்தில் திருமணம் புரிந்துகொண்டார் திருமணவிழா அளவெட்டியில் நடப்பெற்றது.

கிளிநொச்சியில் குடியேற்ற அதிகாரியாக (Colonisation Officer) கடமையாற்றும் திரு. நவரத்தினம் அவர்களுக்கும், கந்தரோடை திரு. சின்னையா அவர்களின் மகள் செல்வி. மனோரஞ்சிதம் அவர்கட்கும் சமீபத்தில்வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது. மணமகள் கொழும்பு தபால் நிலையத்தைச் சேர்ந்த திரு. தியாகராசா, திரு. நடராசா, திறைசேரியைச் சேர்ந்த திரு. மகாதேவன் திரு. கணேசவேல் ஆகியோரின் சகோதரியாவார்.

திறம் சலவைக்கு

மீல்க் வைற்
சோப்

மீல்க் வைற் சோப் தொழற்சாலை

யாழ்ப்பாணம்

1966

“நகைச் சுவையும் நல்ல கருத்தும் கலந்தென்றும்
பகையுணர்ச்சி மாய்க்கும் பட் பட்”

யிட் யிட்.

—தாண்டவக்கோள்—

ஆ. இராமலிங்கம், புங்குடுதீவு,
கே. இலங்கை வாளுலியில் நடை
பெற்ற தீபாவளிக் கவியரங்கைக்
கேட்டீர்களா?

ப. கேட்டேன், பிடிக்கவில்லை. கவி
தைகளின் தரத்தைப் பற்றி நான்
இங்கு குறிப்பிடவில்லை. வாளுலியில்
வெளியிடும் முறையைத்தான் குறிப்
பிடுகின்றேன். கவியரங்கில் பங்குபற்
றுபவர்கள் தம் கவிதைகளைத் தெளி
வாகச் “சொல்ல” வேண்டும். பாடி
னால் புரியாது; அனுங்கினால்;
கேளாது; அழுதால் ரசிக்காது
அன்று இருவர் பாடினார்கள்;
ஒருவர் அனுங்கினார்; வேறொ
ருவர் அழுதார். முருகையன்
மட்டும் தன் கவிதையைத் தெளி
வாகச் சொன்னார். கவியரங்கத்தைப்
பொறுத்தவரையில், தென்னிந்தியா
வில் ரகுநாதனின் பாணியும், இலங்
கையில் முருகையனின் பாணியும்
தான் எனக்குப் பிடித்தவை.

கே. சாம்பசிவம். கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கே. ‘படிக்காத மேதையில்’
சிவாஜி புதுமையான பாத்திரத்தை
ஏற்று சக்கை பேர்டு போட்டுவிட்
டாரே!

ப. உண்மைதான், சிவாஜியின்
அந்த அற்புதமான நடிபிற்காகப்
படத்தை எத்தனை தடவையென்று
லும் பார்க்கலாமே! சிவாஜியால்
எப்படி இவ்வளவு சிறப்பாக நடிக்க
முடிந்தது தெரியுமா? சிவாஜியின்
வீட்டில் அவர் மகனும் அவரது

சகோதரின் குழந்தைகளும் விளை
யாரும்பொழுது அடிக்கடி சண்டை
போட்டுக் கொள்வார்களாம். அடுத்த
கணமே சிநேகமாகி விடுவார்களாம்.
குழந்தையுள்ளம் படைத்த ரங்களின்
பாத்திரம் இத்தகையது என்பது
தெரிந்தவுடன் அந்தச் சிறுவர்களைக்
கூர்ந்து கவனித்தீராம். தன் மக
னின் பேச்சும் நடத்தையும் தான்
சிவாஜியின் மனத்தில் பதிந்து
இவ்வளவு அற்புதமாக நடிக்கச்
செய்ததாம்!

க. சுப்பிரமணியம், களபூமி, காலை
நகர்.

கே. உத்தியோகம் பெறுவதில்
ஆண்களுடன் பெண்கள் போட்டி
யிடுவதேன்?

ப. தாம் பிள்ளைகள் மட்டும் பெறும்
இயந்திரமல்ல, உத்தியோகமும் பெறு
வோம் என்பதை ஆண்களுக்
குணர்த்த!

கே: பெண்ணைப் பார்த்த கண்கள்,
பெண்ணைப் பழிப்பது எப்போ?

ப. வள்ளுவர் சொன்னதைப் போல்,
அவர் “தான் நோக்கி மெல்ல”
நகாத போது!

வாணி சகோதரிகள், திருநெல்
வேலி.

கே. முல்லை மலர் மேலே மொய்க்
கும் வண்டு போலே உள்ளது உற
வாடுவது எதனால்?

ப. தேனிருக்குமிடந்தான் தெரிந்
ததனாலே!

கே. ஜாதகம் என்றால் என்ன?

ப. காதலரின் 'ஹைட்ரஜன்' குண்டு; தாய் தந்தையரின் தலையிடி; சோதிடரின் சொர்க்கம்; கல்யாணத் தரகரின் உயிர்நாடி,

S. அஹமட் ஜுனீட், கடைத் தெரு ஏருவூர்.

கா. காலஞ்சென்ற இலங்கைப் பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப. சேர்ச்சிலைப்போல், நேருவைப் போல், எழுத்திலும் பேச்சிலும் சிறந்து விளங்கியவர் அவர். பிரபுக்களிடமிருந்த ஆட்சியதிகாரத்தை மத்தியதர வகுப்பினரிடம் ஒப்படைத்தவர். வளர்த்த கடா மார்பில் பாயுமா அல்லது மண்டியிட்டு வணங்குமா என்பதை முன்கூட்டியே ஊகித்தறிய முடியாததால் 'காலஞ்சென்ற' என்ற பட்டத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டவர்!

ச. சந்தானகிருஷ்ணன், காலி வீதி, பம்பலப்பிட்டி.

கே. கணேசையர் நினைவு மலர் பார்த்தீர்களா?

ப. பார்த்தேன். "காலத்தால் சாகாத, காலத்தின் எலத்தால் மலியாத" இலக்கிய நினைவுச் சின்னம் அது. அறிஞரைப்பற்றிய கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல, வேறும் பல இலக்கியச் சுரங்கங்கள் மலரில் உண்டு. "சமுதேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றத்" தினராற்றுள் இத்தகைய மலரை வெளியிட முடியும்; திருமகள் அழுத் தகத்தினராற்றுள் இவ்வளவு சிறப்பாக அச்சிட முடியும்! என்றாலும் ஒரு குறை. எத்தனையோ பேர்களின் படங்களை வெளியிட்டு அவர்களைப் பற்றி நினைவு குறிப்புளும் எழுதிய பதிப்பாளர்கள், அறிஞரின் புரவலராக இருந்த பொன்னையா அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய 'இடத்தைக் கொடுக்கத் தவறியிட்டார்களே! ஒரு பக்கத்தில்

அவரின் முழு உருவப் படத்தை அச்சிட்டிருக்க வேண்டாமா?

என். சித்திரவேல், சின்னக்கிணணியா.

கே. தற்காலத்துக் கல்லூரி மாணவர்களையும் மாணவிகளையும் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப. பெற்றோர்கள் சொல்லும் வேலையைத் தட்டிக் கழிப்பதற்காக, காலையில் கல்லூரிக்கு வருகின்றீர்கள்; 'மறணிஷோ' விற்கு 'டிக்கட்' கிடைக்காத படியால் மத்தியானமும் கல்லூரிக்கு வருகின்றீர்கள். படித்து முடாதவர்களாக வரவேண்டும் என்ற ஆவலுடனிருப்பவர் ஒரு சிலர்தான்!

இ. ரெ. கந்தசாமி, கொழும்புத் துறை, யாழ்ப்பாணம்.

கே. ஹெலன் கெல்லரைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூறுவீர்களா?

ப. விடா முயற்சியின் மறுபெயர்; தன்னப்பிக்கையின் உருவம். இரக்கத்தின் பிறப்பிடம் இவர். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த இப் பெண்மணியின் முக்கிய அங்கங்களெல்லாம் குறைபாடுடையன. கண்பார்வை சரியில்லை; காது கேளாது; பேச மாட்டார். என்றாலும் இவர் படித்தார். பல அறிவு நூல்களை இப்பொழுதும் எழுதிவருகின்றார். புத்தக சிற்றபனியால் வரும் லட்சக்கணக்கான பணத்தை உலகிலுள்ள குழைர் செவிடர் ஸ்தாபனங்களுக்கு வழங்குகின்றார்.

K. சே. நீஸ்வரன், 1ம் குறிச்சி, காரைதி.

கே. "ஜயமிட்டுண்" என்று கூறிய ஓளவை ஏன் "ஏற்பதிகழ்ச்சி" என்றும் கூறினார்?

ப. "தையல் சொற்களேல்" என்று பிறிதொரு இடத்தில் முத்தாய்ப்பு வைக்க ஏற்கனவே திட்டமிட்டிருந்த படியால்!

க இரத்தினசிங்கம், கிளிநொச்சி.
கே. சுதந்திரனில் “அறிமுகப்படுத்த
துகிறோம்” பகுதியை நிறுத்தி விட்ட
டார்களே, ஏன்?

ப. ஆசிரியரே சொல்வதுபோல்
சுதந்திரன் இலக்கியப் பத்திரிகை
யல்ல, அரசியல் பத்திரிகை, அரசியல்
சம்பந்தமான செய்திகள், கட்டுரை
களுக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்கப்
படுகின்றது. அதற்கப்புறம் தான்
இலக்கிய விஷயங்களெள்ளாம். என்
ருலும் பலருடைய கவனத்தையீர்த்த

இந்தப் பகுதியை நிறுத்தியதை
மன்னிக்கமுடியாது. விரைவில் மீண்டும்
தொடங்குவார்கள் என்றே
நினைக்கின்றேன்.

தாண்டவக்கோன்.

மே/பா கலைச்செல்வி,
சுன்னாகம்.

நகைச்சுவைப் போட்டி.

ஷை போட்டியின் முடிவுகள் இன்னும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. என்
ருலும் அடுத்த இதழில் முடிவுகளையும் முதற் பரிசுக் கட்டுரையையும் வெளி
யிட முயன்று வருகின்றோம். —ஆசிரியர்.

உங்கள் உடைகளின்
அழுக்கை அகற்றித்
தூய்மையுடன் தீகழுங்கள்.

செவின் லைற்ஸ் சோப்
பாவிபுங்கள்.

போன். 467.

சர்வதி மில்ஸ்,
190, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நின் அவளைத் தேடித் திரிந்ததும், அவளை எப்படியும் கண்டு பிடித்துவிடவேண்டும் என்று பாடாய் பட்டதும் உண்மைதான். எனது முயற்சிகள் எல்லாம் படுதோல்வி கண்டு அவளை இனிக் காணவே முடியாது என்று முடிவு கட்டிவிட்டதும் உண்மைதான். ஆனால் பட்டப் பகலில் வெட்ட வெளிச்சத்தில் தேடிப் பிடிக்க முடியாமல் போன அவளருகில் இருட்டில் போய் உட்கார்ந்திருப்பேன். என்று நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

நான் அவளிடம் முதன் முதலாக எதைப் பேசுவது எப்படிப் பேசுவது என்று தெரியாமல் திகைத்து விழித்த வேளையில் அவளே பேச்சை ஆரம்பித்தாள்.

“உங்களுக்கும் என்னை நினைவிருக்கிறதா?” என்று கேட்டாள்.

“நினைவில்லாமல் என்ன? உங்களுடைய பெட்டியை மாறி எடுத்ததும் போதும் அதனால் நான் அலைந்த அலைச்சலும் போதும்!” என்றேன்.

“பெட்டியைத் திருப்பித் தருவதற்கு நன்றாக அலைந்துவிட்டீர்கள் போலிருக்கிறது. என்னை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள்”.

‘இல்லையில்லை, தவறு என் மேலேதான். நான் தான் அவசரத்தில் உங்கள் பெட்டியுடன் இறங்கி விட்டேன், மன்னிக்கப்படவேண்டியவன் நான் தான்”.

‘எப்படியாயிருந்தாலும் நாங்கள் மீண்டும் சந்தித்து விட்டோம். அதுவே போதும். நீங்கள் எங்கே என்றுதான் பயந்திருந்தேன். அப்படி நடக்கவில்லை’ என்றான் அவள். அவளுடைய கருவிழி கடைக்கண்வரை ஓடிவந்து என் முகத்தை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு மீண்டது. அவளுடைய கமல முகத்தில் ஒரு மென்னகை நெளிந்தது.

பேச்சு வலுத்தது. பழக்கம் பலத்தது. விளக்கம் விரிந்தது. நான் அவளிடம் இந்தத் தகுணத்திலேயே எல்லா விபரங்களையும் கேட்டு அறிந்து கொள்ள முயற்சித்தேன்.....

அவளுக்குக் கல்யாணம் ஆக வில்லை!

அவளுக்குப் பெயர் சரசு. இந்தக் காலத்தில் லல்லி வில்லி என்று பெண்கள் அர்த்தம் இல்லாமல் நாகரீகம் என வைத்துக்கொள்ளும் பெயர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சரசு என்ற பெயர் கனகச்சிதமாகவும் மிக அழகாகவும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. பெயர் மட்டுமல்லாமல் அவள்கூட நல்ல அழகிதான். சிவந்த மெல்லிய உடற்கட்டு. எடுப்பான மூக்கு, வண்டு விழிகள், நீண்ட கேசம், சிறிய உதடு, வரிசையான பற்கள்—எல்லாமே அழகாகத்தான் இருந்தன.

அவளுடைய பெற்றோர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கிறார்கள். தகப்பனார் வேளாண்மை செய்து வருகிறார். கொஞ்சம் வறுமைப்பட்ட குடும்பம்.

அவளுடைய அண்ணனுக்குக்

கொழும்பில் ஒரு கடை இருக்கிறது. அவருக்குப் பெயர் சதாசிவம். சதாசிவத்துக்குக் கல்யாணமாகிவிட்டது. மனைவியாருக்குப் பெயர் லட்சுமி. அவர்கள் கொழும்பிலேயே ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள். கல்யாணமான பின்னர் குடும்பம் நடத்தப் போதிய அளவு படித்து முடித்த சரசு தற்சமயம் கொழும்பில் சதாசிவத்துடன் வாழ்கிறார்.

சரசுவுக்கும் ஒரு கல்யாணத்தைச் செய்து வைத்து இல்லறத்தில் இறக்கிவிட சதாசிவம் முயன்று வந்திருக்கிறார். இரண்டொரு கல்யாணங்கள் பேசப்பட்டுச் சில பல காரணங்களால் இடையில் நின்றுவிட்டனவாம்.

இந்த விபரங்களை அறிந்து கொண்டதும் எனக்கு ஒரு சபலம் தலை தூக்கியது. சரசுவை நானே மணந்து கொண்டால்? சரசுவின் தங்கமான குணம், அடக்க ஒடுக்கமான பேச்சு, அமைதியாகப் பழகும் பண்பு எல்லாமே என்னை மொத்தமாகக் கவர்ந்துவிட்டன. ஒருவனுக்கு வாய்க்கும் மனைவியைப் பொறுத்துத்தான் அவனுடைய எஞ்சிய காலம் இன்பமாகவோ துன்பமாகவோ முடிகிறது. ஆனால் எல்லாமனைவிமாருமே சரசுவைப்போல இருந்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் துன்பம் என்ற வார்த்தைக்கே இடம் ஏது? பிறகு வாழ்க்கை என்பது வெறும் துன்பக் காடு என்று சொன்ன மேதாவியை துரத்தித் துரத்தி இகழ வேண்டிய பரிதாபம் ஏற்படும். ஆனால் எல்லாப் பெண்களும் சரசுவைப்போன்ற உத்தம குணம் படைத்தவர்களா? இப்படிப்பட்ட சரசு எனக்குக் கிடைப்பாளா?

முதலில் சரசுவின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகொள்வோம். அவளுக்கு என்னைப் பிடித்திருந்தால் சதாசிவத்தை நானே சந்தித்து

விஷயத்தைக் கேட்டுச் சீர்ப்படுத்தலாம். சரசுவின் எண்ணம் ஏறுக்கு மாறாக இருக்குமேயாமாகில் இந்த வரையோடு அவளுடைய பெட்டியைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு அவளை—இந்த எண்ணத்தை—எனது அடி மனதில் துளிர்ந்தெழுந்த ஆசையை-அவள் பால் என்னையறியாமலே நான் கொண்டிருந்த அன்பைக் களைந்து எறிந்துவிட வேண்டியதுதான். ஆனால் முடிகிற காரியமா அது?

சரசு இன்னும் என்னருகில் இருக்கிறாள். இடைவேளை முடிந்து இன்னும் படம் தொடங்கவில்லை. இந்தச் சமயத்தில் நான் அவளைக் கேட்டுவிடலாமா?

‘இன்றைக்கு நீங்கள் படத்துக்குத் தனியாகவா வந்தீர்கள்?’ என்று இடையில் அறுந்துவிட்ட பேச்சை மீண்டும் தொடர்புபடுத்தினேன்.

‘ஆமாம்’ என்றாள்.

நேற்று சதாசிவமும் மனைவியும் இதே படத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே சரசுவையும் அழைத்துவர எத்தனையோ பாடுபட்டாராம் சதாசிவம். சரசு தலைவளி என்று சொல்லி அடியோடு மறுத்துவிட்டாளாம்.

எத்தனை அன்பு கொண்ட அண்ணனாக இருந்தாலும்—எத்தனை பண்பு படைத்தவளாக லட்சுமி இருந்தாலும் அவர்கள் தம்பதிகளாக—கணவன் மனைவியாகப் படத்துக்குக் கிளம்பியபொழுது சரசுவும் அவர்களோடு கூடிச்சென்று எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்துக்காக ஒதுங்கியிருக்கிறாள். இந்தக் காலத்தில் அசட்டுத் துணிச்சலும், நானே எல்லாம் என்ற அகம்பாவப் போக்கும் ‘என், காரியம் முடிந்தால் போதும்’ என்ற

சுயநலமும் வளர்ந்துவிட்ட பட்டணத்து நாகரீகப் பெண்களில் எத்தனைபேரிடம் இப்படியான பெருந்தன்மை இருக்கிறது?

‘சரசு! நீ நிச்சயமாக எனக்கு என்றே பிறந்தவள்தான். எனது போக்குக்கும் உனதுபோக்குக்கும் எத்தனை பொருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை துயர் அல்லாத வேறெதையும் அனுபவிக்காத என் வாழ்வைச் சோபிக்கச் செய்ய உன் ஒருத்தியால் தான் முடியும்’ என்று நான் எனது மனத்துள்ளே எண்ணிப் பெருமைப்பட்டேன்; பூரிப் படைந்தேன்.

நேற்று சரசுவைப் படத்துக்கு அழைத்துவரவில்லையே என்ற குறையால், சதாசிவம் இன்று அழைத்து வந்து விட்டு விட்டுச் சென்றாராம். இனி வீட்டுக்குக் கூட்டிச்செல்ல படம் முடியும் நேரமாக சதாசிவம் மீண்டும் வருவாராம். எத்தனை பெருந்தன்மை வாழ்ந்த அண்ணன் அவர். அவருக்கு எத்தனை பரந்த மனம் படைத்த குணக் குண ஒரு தங்கை இவள்.

‘உங்களுக்கு என்னைப் பிடித்திருக்கிறதா?’ என்று சரசுவைக் கேட்டுவிடலாமா என்று தோன்றியது. அப்படிக்கேட்டால்—

‘எதற்கு?’ என்று அவள் திருப்பிக் கேட்டால்—

‘உங்களை மணந்துகொள்ள எனக்கு விருப்பமாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை யென்றால் பெரியவர்களுடன் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு செய்யலாம்’ என்று நான் சொல்லிவிட்டலாம். ஆனால்—

எப்படிக்கேட்பது? எடுத்த எடுப்பில் அதற்குள்ளாகக் கல்யாணப்பேச்சை ஆரம்பித்து அவளிடம் ஒரு கெட்ட பெயரை வாங்கிக்

கொண்டால்? ஒரு கேவலமான எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி விட்டால்? ஒரு கீழ்த்தரமான அபிப்பிராயத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டால்?

எந்த விதமாகவும் பேச்சைத் திதாடங்கமுடியாமல் நான் தவித்த

இந்த வேளையில் மீண்டும் விளக்குகள் அணைந்து படம் ஆரம்பித்தது.

எனக்கோ ஒரு பெருமூச்சு விடுவதைத் தவிர வேறு எந்த மாரக்கமும் தெரியவில்லை.

—*—

7. நான் பாக்கியசாலி

“உனக்கு என்னை மணக்கச் சம்மதமா?” என்று கேட்டதுதான் தாமதம் ‘பளீர்’ என்று ஒரு அறை கன்னத்தில் மின்னியது. அறையை வாங்கிக்கொண்ட அந்தப் பாத்திரம் கன்னத்தைத் தடவிக் கொண்டு விழுந்தடித்து ஓடிய அக்காட்சியை நகைச்சுவைக்காகப் படத்தில் சேர்த்திருப்பார்கள் போலும். தியேட்டரைச் சிரிப்பொலி நிறைத்தது. ஆனால் எனது நிலையில் இருந்த ஒருவனுக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்? ஒன்றில் இருந்த அற்ப சொற்ப தைரியமும் பறந்திருக்கவேண்டும் அல்லது வந்தது வரட்டும் என்ற இனம் தெரியாத ஒரு அசட்டுத்துணிச்சல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். எனக்கென்னவோ இரண்டாவதுதான் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கேட்டே விடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்.

‘சரசு!’ என்றேன். என் குரல் நடுங்கியதை என்னாலேயே உணர முடிந்தது.

‘ம்!’ என்றான் அவன்,

‘ஒன்று கேட்கிறேன். கோபிக்க மாட்டீர்களே!’

‘இல்லை, கேளுங்கள்.’

‘படம் எப்படி?’ என்று மட்டும்

தான் என்னை கேட்க முடிந்தது. எனக்குப் பேச வராமல் நெஞ்சம் அடைத்துக்கொண்ட பொழுது இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் தன் கைகொடுத்தன.

அவள் பதில் சொல்லவில்லை, சிரித்தாள். அவளுக்கென்ன முத்துப் பல்லைக் காட்டி கலீர் கலீர் என்று சிரித்துவிட்டுப் பேசாமல் இருந்துவிடுகிறாள். நான் படம் துன்பத்தை யார் அறிவார்?

தொடர்ந்து ஐந்து நிமிடங்கள் நகர்ந்திருக்கும். நான் மீண்டும், ‘சரசு!’ என்றேன்.

‘என்ன?’ என்றாள் சரசு.

‘ஒன்றுமில்லை. என்று விழுங்கினேன்,’

‘ஒன்றுமில்லை என்று சொல்வதற்குத் தானா கூப்பிட்டீர்கள்?’ என்று சரசு கேட்டாள்.

நான் பேசவில்லை.

‘நீங்கள்’ சரசுவே தொடர்ந்தாள். ‘தையோ என்னிடம் கேட்க விரும்புகிறீர்கள் போல இருக்கிறது’

‘ஆமாம்,’

‘கேளுங்களேன்.’

‘நீங்கள் கோபிக்கமாட்டீர்களே.’

இருந்தது. நானும் அவளுடைய போக்கிலேயே போக விரும்பினேன்.

‘எனக்குக் கோபமே வருவ தில்லை. தைரியமாகக் கேளுங்கள்’

‘உங்கள் பெட்டியை இத்தனை காலமாக திருப்பித் தராததையிட்டுக் குறையில்லையா?’

‘இல்லையில்லை. நீங்கள் எப் படித்தான் திருப்பித்தர முடியும். அது சரி. நீங்கள் கொழும்பில் விடு தியிலா இருக்கிறீர்கள்?’ என்று சரசு கேட்டாள். நான் அவளிடம் கேட்க விரும்பியதைக் கேட்க முடியாமல் கஷ்டப்படுவதை அறிந்து அவள் பேச்சைத் திருப்புவதுபோல

‘அந்தப் பரிதாபத்தை ஏன் கேட்கிறீர்கள். குருவிக்கூடு போல ஒரு சுரங்க அறையில் நான் கிடந்து அவிந்து வேகும் அவலம் எனக்குத்தான் தெரியும். வேறு யாருக்கும் சொன்னாலும் புரியாது.’

‘அப்படியானால் அங்கே ஏன் குடியிருந்து கஷ்டப்படுகிறீர்கள். வசதியாக வேறு இடம் பார்ப்பது தானே’

‘சொன்னால் போதுமா? கிடைக்க

அவளருகில் இருட்டில் போய் உட்கார்ந்திருப்பேன் என்று...

வேண்டுமே, நானும் இரவு பகலாக அலைந்துதானே பார்க்கிறேன்”

“எங்களுடைய வீட்டில்கூட ஒரு அறை காலியாக இருக்கிறது. அதில் இதுவரை குடியிருந்த எங்கள் மாமா ஒருவர் வேறுருக்கு மாற்றலாகிப் போய்விட்டார். யாராவது நல்லவர்கள் வந்தால் அந்த அறையைக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறார் அண்ணர்”

“அது எனக்குச் சரிப்பட்டு வராதே”

“ஏன்?”

“நல்லவர்களுக்குத் தானே கொடுப்பார்?”

“அப்படியென்றால் நீங்கள் கெட்டவரா?” என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார் சரசு.

“இல்லாமல்? உங்களுடைய எத்தனையோ ரூபா பெறுமதியான பொருட்களுடன் தலைமறைவாகி விட்டவன் எப்படி ஒரு நல்லவனாக இருக்க முடியும்?” என்று நான் அவள் பக்கம் திரும்பினேன்.

“நீங்கள் என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு இந்தச் சம்பவத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறீர்கள். அன்று தற்செயலாக யாரையும் அறியாமல் நடந்த அந்த நிகழ்ச்சியால் உங்களை நான் வித்தியாசமாக நினைக்கிறேன் என்று கருதுகிறீர்கள் போல இருக்கிறது. சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் உங்களைப் பார்த்ததில் இருந்து—”

“பார்த்ததில் இருந்து?” என்று நான் சடாரென்று கேட்டேன். எனது உள்ளத்தை ஆனந்தமும் ஆவலும் போட்டியிட்டு நிறைத்தன.

அவள் ஒன்றுமே சொல்ல

வில்லை. என்னைப் பார்த்தாள் நான் அவளைப்பார்த்தேன். அந்த இருட்டிலும் கூட அவளுடைய முகத்தில் காணாத காட்சியெல்லாம் கண்டேன்.

“நான் நினைக்கிறபடி நடந்தால் இந்த உலகத்தில் என்னை விட அதிர்ஷ்டசாலி யாருமே இருக்க முடியாது.” என்று நான் எனது உள்ளத்தை வார்த்தைகளால் தொட்டுச் சொன்னேன்.

அவள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

“எனக்கு விரைவில் கல்யாணம் ஆகவேண்டும் எனது மனப் பாரையை தன் அன்புப் பார்வையால் நெகிழ வைத்து விழி உழியால் அசையவைத்துக் குடைந்து குடிவந்த கோகிலத்தை நான் மனையாளாகப் பெறவேண்டும்” என்று நானே மீண்டும் சொன்னேன்.

“அந்தப் புண்ணிய வதியாரோ?”

“குணத்தில், அழகில், உருவத்தில், நடை உடை பாவனை அனைத்திலும் உன்னைப்போலவே இருப்பார்”

“அவளுக்குப் பெயர்?”

“சரசு!”

எனது மனதில் இத்தனை நாட்களாக உறுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு பாரம் குறைந்துவிட்டது. சரசுவின் மொளம் அவளுக்கும் என்னைப் பிடித்துவிட்டது என்று என் செவிகளில் ரீங்காரமிட்டவண்ணம் இருந்தது. என்மையறியாத ஒரு மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு எனது உடலெங்கும் பாய்ந்து ஓடியது. எனக்குத் தாரமாக இணங்கிய சரசுவுக்கு நான் என்ன கைமாறு செய்யப் போகிறேன். ஆமாம். வாழ் நாளெல்

லாம் மனக்கோவிலில் வைத்து அவனைப் பூசிக்கப்போகிறேன்.

சிறுவயது முதல் வாழ்வில் என்னை வருத்தி வதைத்து வஞ்சித்துக் கொடுமைப்படுத்திவந்த எனது சின்னம்மாவும் சித்தப்பாவும் உடனது வாழ்க்கைத் துணைவியை நான் தேடிக்கொள்வதில் குறுக்கே நிற்க முடியாது; நிற்க மாட்டார்கள். நாளைக்கு சரசுவதைய பெட்டியையும் பொருட்களையும் அவளுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் கொடுத்துவிட்டுச் சதாசிவத்திடம் அறையைக் கேட்கவேண்டும். இவ்வளவு பணத்தையும் பெறுமதியான புடவைகளையும் நான் இத்தனை காலம்வரை பாதுகாத்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் இருந்தே அவருக்கு என்னில் ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்படும். அதோடு அறையும் கிடைத்துவிட்டால் சித்தப்பாவுக்கே எழுதிப் பெரியவர்கள் மூலம் கல்யாணப் பேச்சை எடுக்கலாம்.

படம் முடிந்துவிட்டது. விளக்குகள் எரிந்தன. சனத்திரள் முண்டியடித்துக் கொண்டு வாசலை நோக்கி விரைந்தது.

நான் எழுந்தேன்.

சரசுவம் எழுந்தான்.

“ஒரு விஷயம்.” என்று அவள் பக்கம் திரும்பி வெளிச்சத்தில் அவளுடைய முகத்தைக் கூர்த்து நோக்கினேன்.

“என்ன, சொல்லுங்கள்!” என்றாள். அவளுடைய கமலமுகம் லேசாகச் சிவந்தது. என்னை எதிர்த்துப் பார்க்க இயலாது அவளுடைய கருவிழிகள் ஓடி ஓனித்து கொள்ள முயன்றன.

“நான் பாக்கியசாலி” என்றேன்.

“நானும் தான்” என்றாள் சரசு.

“நானே கட்டாயம் வீட்டுக்கு வருகிறேன்,” என்று கூறி அவளிடம் விடைபெற்றுப் பிரியமனமின்றிப் பிரிந்து சனத்திரளில் கலந்து வெளியேறினேன்.

தேருவில் இறங்கிய நான் சட்டைப் பையில் இருந்து ஒரு கசங்கிய காகிதத் துண்டை எடுத்துப் பிரித்து மின்சார வெளிச்சத்தில் பார்க்கிறேன். அது சினிமாப் பார்க்க வழங்கப்பட்ட டிக்கட்டின் மிகுதிப் பகுதி. அதன் மறுபக்கத்தில் சரசு இருட்டில் வைத்து எழுதித் தந்த அவளுடைய வீட்டு விலாசம் இருந்தது.

அந்தரத்தில் மிதந்து ஆகாயத்தில் பறந்து இன்பக் கடலில் நீந்தி ஒருபடியாக எனது அறைக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

அங்கு—

அறைக் கதவு திறந்து கிடந்தது. பூட்டு உடைக்கப்பட்ட தரையில் கிடந்தது அறைக்குள் பாய்ந்து ஓடினேன், அறையில் சில பொருட்கள் அங்கும் இங்கும் சிதறிக்கிடந்தன. முக்கியமான சில பொருட்களை காணவில்லை. ஆமாம், நான் இல்லாத வேளை யாரோ அறையில் புகுந்து சில பெறுமதியான பொருட்களைத் திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். திருட்டுப்போனவற்றில் சரசுவின்—என்னுடைய சரசுவின் பெட்டியும் ஒன்று.

(தொடரு)

FANCY PALACE

THE HAPPY PALACE

WITH

HAPPY GIFTS

- ❁ ரேயல் தலைமுடிகள்
 - ❁ ரேயல் சுவர்க்கடிகாரங்கள்
 - ❁ ஷெவ்வேர்ஸ் பவுண்டன் பேனாக்கள்
- ஆகியவற்றிற்கு

யாழ்ப்பாணத்தில்

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

கண்ணைக் கவர்ந்து மனதை மயக்கும்
பலவிதமான

பரிசுப் பொருட்களை

விசேட தினங்களில்

உங்கள் உற்றார் உறவினருக்கும், நண்பர்களுக்கும்,
பேனா நண்பர்களுக்கும்

வாங்கிக் கொடுங்கள்

தந்தி : Fancyware

பேர் : 239

பான்ஸி பலஸ்,

27, மெயின் வீதி : : யாழ்ப்பாணம்

உயிர்க் கவி ஆக்கிடுவாய்.

—இராச பாரதி—

நீட்டு மதக்கரி கோட்டை நகைத்தீடு
நெஞ்சுறு வஞ்ச னையால்
'பாட்டினிலே யொரு பாரதி' என்றுரை
பட்ட மறுந்த தடி;
காட்டு மரக்கிளை ஊட்டு மதுத்துளி
கசிய வலர்ந்த இதழ்
பூட்ட மறுத்தனை... வாட்ட மொறுத்தது
புலமை சீறுத்த துவே

2

துள்ளு குறும்பு விளம்பு 'கயல்' மொழி
சொல்ல மறுத்த தலை
இல்லை துடிப்பு லயிப்பு சிறப்புகள்
எஞ்சுது சொற்றொ டரே!
வள்ளுவர் கம்பர் 'சிலம்பு' வரைந்தவர்
சொல்லிய வாறு சொல
உள்ளமிருக்குது, வெள்ளமெனக் கவி
உணர்வு பிறக்கு திலை;

3

பெட்டு வரைந்தொளி சொட்டு விளம்பிறை
முட்ட முகர்ந்தீடு நாள்
கீட்டு 'கவித்துவம்' எட்ட மறைந்தது
"கீர்த்தி முடிந்த தென"
நொட்டைகள் பேசுவர் நூற்றி லடங்கிடா...
நொந்து விழுந்த வெனைத்
தட்டி யெழுப்பி யுயிர்க்கவி யாக்க
தமிழ்த் திருவே! வருவாய்.

சுத்தமாக

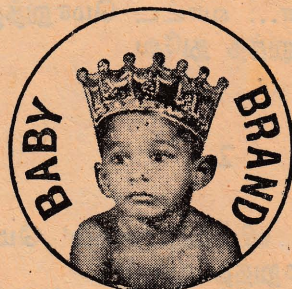

சுகாதாரமுறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விசையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பேரி

மார்க்

ஸ்பெஷல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்

சுப்பிரமணியன் சேரடாக் கம்பெனி

போன்: 97

வல்வெட்டித்துறை

தந்தி: SODA

கிளை:

ரூஜ் ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:
372

2/B, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி:
ESVES

“வள்ளி குளக்கரை செல்வதேன்?”

— ‘திமிலைத் துமிலன்’ —

துள்ளும் இளமையின் உள்ளத் துடிப்பொடு
வள்ளி குளக்கரை செல்வதேன்-எங்கள்
வள்ளி குளக்கரை செல்வதேன்-அவள்
கொல்லும் விழியிற் குமுதம் குழைந்திடக்
கொஞ்சம் நிலவும் சரிவதேன்—அந்தக்
கொஞ்சம் நிலவும் சரிவதேன்? (துள்ளும்..)

தோட்டத் துலாவிலே வாட்ட மடைந்தவன்
தோள்களில் சோம்பல் விரட்டவா? அந்தக்
காட்டுக் கிளிகள் கதைக்கப் பயந்ததும்
கண்களை வீசி மிரட்டவா? (துள்ளும்)

நெஞ்சு வலிதீர விஞ்சு முலைகளால்
மஞ்சளில் ஒத்தணம் போடவா?-மொட்டுக்
கஞ்சு மூலர் நாணித் தஞ்சம் புகுந்துபின்
காலடி கண்டஞ்சி ஓடவா? (துள்ளும்)

மின்னைப் பழித்திடும் சின்ன இடையினால்
மேகத் திரளினைச் சாடவா?-அந்தக்
கன்னக் கதுப்பிலே தன்னை மறந்தவன்
காதல் வயப்பட்டுத் தேடவா?

கொச்சிப் பழங்களைக் குப்பையிற் கொட்டக்
குவிந்த இதழ்களாற் கொல்லவா? அதில்
இச்சைப் படுமச்சான் மெச்சச் சுவைதரும்
இன்பக் கதைபல சொல்லவா?

காஜாயர் நெஞ்சைக் கலக்கு மிளமையின்
கட்டுடல் காட்டிக் கவரவா?- அவர்
முனை சுழன்றிடப் பாளைச்சூசிரிப்பொடு
முல்லையரும்பைச் சிதறவா?

நான் நினைப்பவை

3. முற்போக்கா? பிற்போக்கா?

—எஸ். பொன்னுத்துரை—

[இக்கட்டுரைத் தொடருக்கு, வார்த்தைகளில் பூமாலைகளும் கல்லெறிகளும் கிடைக்கின்றன. 'என்ன நீரும் கல்வெட்டுப்பாடப் புறப்பட்டிருக்கிறீர்? எழுத்தாள நண்பர்களின் சிண்டுகளை வெட்டப் புறப்பட்டுப் பகையைத் தேடிக்கொள்ளுகிறீர்' என்று ஒரு சாராரும், 'செய்யவேண்டிய தொண்டு; துணிச்சலான முயற்சி' என்று பிறிதொரு சாராரும் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றனர். எது எப்படியிருப்பினும், எழுத்தாள நண்பர்கள் திறந்த மனத்துடன் இத்தொடரை விமர்சித்துத் தெரிவிக்கும் அபிப்பிராயங்களை வரவேற்கின்றேன்.]

'ஊல்தோன்றி மண்தோன்றிக் காலத்தே முண்தோன்றி மூத்த குடியினரான் தமிழரின் இலக்கியம் (செய்யுள் துறையைத்தவிர) பிள்ளைப் பருவத்திலிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள நாம் வெட்கப்படத் தேவையில்லை. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் பசலைப் பருவத்தினதாகத்தான் இருக்கின்றது. இருப்பினும், கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கிடையில், ஓரளவு தன்னை விமர்சனத்திற்குள் வளைத்துக் கொடுக்கும் அள

பீர்க்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என்பதும் உண்மை. இந்த வளர்ச்சியின் பயனாக, இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் சிருஷ்டி இலக்கியகாரரிடையே, ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட கருத்துக்களுடன், இரு கோஷ்டிகள் உருவாகி உருவதை அவதானிக்கலாம். (காலத்திற்குக் காலம் அரசியலுக்காக 'சீஸன்' சரக்குகளை எழுதும் கரிக்கையர்களைப் போன்ற வெளவால் களைப் பற்றி ஏன் வீண்பிரச்னை?) ஒரு கோஷ்டியினருக்கு 'முற்போக்குக் கோஷ்டி' என்று 'லேபல்' ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. பிரித்துக் கூறுவதற்காக, மற்றக் கோஷ்டியினரைப் 'பிற்போக்குக் கோஷ்டி' என்று அழைக்க அனுமதிப்பார்களா?

இந்த இரு பிரிவினரும் இலக்கியத்தைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்துக்களின் குறைநிறைகளை இந்தக் கட்டத்தில் எடைபோட்டுப் பார்ப்பது நல்லது.

சில இலக்கியப் 'பெருச்சாளி'கள், ஓய்வு நேரங்களை மட்டுமே இலக்கியத்திற்காக ஒதுக்கிக் கொடுப்பதினால், இலக்கியம் பொழுதுபோக்குச் சாதனம் என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்

தற்கு (அல்லது கொல்வதற்கு) எத்தனையோ வசதியான சாதனங்கள் இருக்கின்றன. இலக்கியம் வாழ்க்கையின் எதிரொலியே. வாழ்க்கை எதிரொலியின் ஆதார சுருதி குலையாமல், கலைமெருகுடன் (அதே சமயம் சம்பவங்களுக்குப் பூச்சுக்கொடுக்காமல், பச்சையாக), கற்பனைச் செறிவுடன் (நிர்வாண கோலத்திற்கு உடையணியும் 'மரபு'க் கற்பனையல்ல; மனித எழுச்சி வீழ்ச்சிகள் விஸ்தரிக்கப்படும் பொழுது, இலக்கியம் மலருகின்றது.

இந்த உண்மையின் உருவத்தைக் காணாத அந்தக் நிலையில், 'இலக்கியம் என்பது கலை; கலை மனதைக் குவிப்படுத்துகின்றது. எனவே, மனித மனத்திற்குக் குளுகுளுப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு எழுந்ததே இலக்கியம்' என்று ஒரு சாசார 'நித்திரைப் புலம்பல்' செய்கின்றனர். இந்த எண்ணம், தெளிவற்ற பல்வேறு ரூபங்களில், வெவ்வேறு வார்த்தைக் குவியல்களில் ஒலிப்பதைக் கேட்கமுடிகிறது. இலக்கியம், மனித மனத்திற்குக் குளுகுளுப்பு ஏற்படுத்துவதற்குத் தான், என்ற வாதத்தினை ஒப்புக்கொண்டால், யாருடைய மனதை இதப்படுவதற்கு என்பதை நாம் அறியவேண்டும். எழுதுபவருடைய மனதை இதப்படுத்துவதற்கென்றால், எழுதிய பின்னர், தனது அறுவடையைக் காணே ஐந்தாறு

தடவைகள் சுவைத்து மனம் குளிர வாசித்துவிட்டு, சாமபிராணிப்புக்கை காட்டித் தனது புத்தக அலமாரியில் தூங்க வைக்கட்டுமே! யார் மலலுக்கட்டி நின்றது? அதை ஏன் வாசகனின் தலையில் கட்டியடிக்க வேண்டும்? இல்லை, இலக்கியம் வாசகனின் மனதை இதப்படுத்தும் பணியானால், குடிசாரனுக்கு மதுவும், காமிக்குப் பெண்ணும், ஏழைக்குச் சோறும் அளிக்கக்கூடிய இத உணர்ச்சியை அல்லது குளுகுளுப்பை எந்த மனனாதி மனனான இலக்கிய கர்த்தாவாலும் கொடுத்துவிட முடியுமா? புரட்டுத்தனமாக, சுய எழுச்சிகளுக்கு, மன உளைச்சல்களுக்கு, இலக்கியம் என்ற உருக்கொடுத்து, மாரீசனின் மாயமான் வேடத்தில், வாசகச்சீதையை இத்திருக்கூட்டம் எமாற்று முனைகிறது. இந்தக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த இலக்கிய கர்த்தாவின் மன எழுச்சியினை நன்றாகத் துருவிப் பார்த்தால், 'ஏ, அற்ப வாசக மானிடப்பதரே! என் முனையில் வெடித்துச் சிதறும் எண்ண அலைகளில் உன்னைக் குளிப்பாட்டி மகிழ்விக்கப் போகிறேன்' என்ற அகங்காரமும், 'அதை யாருக்காவது கொட்டித் தீர்க்காவிட்டால் என் வாழ்க்கை சாபவ்யம் அடையப் போவதில்லை' என்ற தனிப்பம் மண்டிக் கிடப்பதைக் கவனிக்கலாம். ஆனால், உண்மையில், சுயப்பிரக்ஞையற்ற நிலையில், அவர்களுடைய எழுத்துகளும்

வாழ்க்கையின் ஏதோ ஒரு ரஸனைப்பப் பிரதிபலிப்பதினாலே தான் 'எழுத்தாளர்' என்ற பட்டத்தை அவர்களால் சுமக்க முடிந்தது. இந்த உள் இரகசியத்தை அறியாமல், கொள்கைகளைற்ற சூன்ய நிலையில், அல்லது தெளிவற்ற கொள்கையில் கலங்கிய நிலையில், அல்லது செல்லரித்து உதவாதது என்று குப்பையில் வீசப்பட்ட கருத்துக்களின் தழுவலில், தாங்கள் மண்ணகத்துப் புழுதியில் வேரூன்றியிருப்பதை மறந்து, விண்ணகத்துத் தந்தக் கோபுரத்தில் வாழ்வதாகக் கனவு காண்கிறார்கள். இந்தப் போதைக் கனவிலிருந்து விழிப்பு ஏற்படும் பொழுது, காலவெள்ளத்தின் நீர்ப்பிரவாகத்தில் லாவகமாக நீந்த இயலாது, கரையில் ஒதுங்கி நின்று, "நாங்கள் அந்தக் காலத்தில் எழுதினோம்- அது பொற்காலம். இன்று காளான்கள் தோன்றிவிட்டன" என்று சப்புக்கட்டுவதுடன் திருப்திப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இதன்காரணமாக, 'முற்போக்கு இலக்கிய காரர்' என்று சில் குத்தப்பட்டவர்கள் காலத்தை எதிர்த்து நிற்க வல்ல இலக்கியத்தை தாங்கள் பூரணமாகப் படைத்துவிட்டதாகக் கனவு காணத் தேவையில்லை. ஆனால் இக்கோஷ்டியினர், கட்டுப்பாடாக, ஏதோ ஒரு வரையறுத்த குறிக்கோளுடன் எழுதுவதால், ஏதோ சாதித்துத்தான் விட்டார்கள்

என்ற மயக்கத்தைத் தருகிறார்கள். முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தைச் சேர்ந்து கணிசமான கதைகள் எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நால்வர். அவர்கள்: செ. கணேசலிங்கன், மொஹிதீன், டொமினிக்ஜீவா, டானியல். (இந்த அணியில் வளர்ச்சியடைந்து வருபவர்கள் நால்வர்: அவர்கள்: நீர்வை பொன்னையன், அகஸ்தியர், அரியநாயகம், நடராஜா.) இந்த லிஸ்டைத்தான் அனேகமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் வட்டமும் ஒப்புக்கொள்ளும். இவர்களுள் செ. கணேசலிங்கன் (வள்ளி புறப்பட்டார், ஒரே இனம், அந்த உலகில், காவோலை விழுந்தது, ஆகிய கதைகளில்), வாழ்க்கையில் நடப்பவற்றைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதில் வெற்றி யடைந்துள்ளார்கள். சிறுகதை உத்தியினைச் சமீபகாலத்துக் கதைகளில் (ஞானம், கரும்பலகை' ஜீவாவிடமும் காணமுடிகிறது. இதைவிடுத்து இக்கோஷ்டிக்கு டானியலே மன்னன் என்ற முறையில் (இல்லாவிட்டால் கடந்த மூன்றரை ஆண்டுகள் இவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றினைப் பிரசுரிக்க முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆலாய் பறந்திருக்காதே!) முதுகு சொறியப் புறப்படுவதில் அர்த்தமில்லையென்றே எனக்குப் படுகின்றது. இவர் பிரசுரித்த எந்த ஒரு கதையைத்தானும் எடுத்து, 'இது தான் நாங்கள் நினைக்கும் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இலக்

கணமாக அமைந்திருக்கின்றது' என்று சொல்லமுடியுமா? இந்தியச் சூழலின் நெடியும், மொழி பெயர்ப்புக் கதைகளின் வாசனையும் வீசுவதை மறுக்கமுடியுமா?

சமூகப் பிரச்சினைகளை விமர்சிப்பதும் சித்தரிப்பதும் இலக்கியத்தின் குறிக்கோள்களாக ஒன்று. மறுக்க இயலாது. ஆனால் ஜீவாவும் டானியலும் குறுகிய வட்டத்தில் சுழன்று, ஜாதிப்பிரச்சினைகளை மட்டுமே சமூக இயலாக நோக்குவது, மூன்றாம் பிறையை நிறைநிலவாகச் சித்தரிப்பதை ஒக்கும். இந்த இருவரும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்கள்; தொழிலாளர் மத்தியில் மலர்ந்துள்ள எழுத்தாளர்கள். ஆகையினால், தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை உள்ளுணர்வுடன் ஊடறுத்துப் பாக்கும் திறனும், அவர்களுடைய ஏற்ற இறக்க எழுச்சிகளை அம்மணமாகச் சித்தரிக்கவல்ல அனுபவமும், இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் இவர்களுடைய எத்தனை கதைகளில் தொழிலாளர் மத்தியிலுள்ள எண்ணங்கள், அபிலாஷைகள், பால் எழுச்சிகள், வர்க்கப்பற்று, ஆகியவை தத்துவார்த்தக் கருத்துத் தெளிவுடன், மனோ தத்துவப் பின்னணியில் பின்னப்படுகின்றன? அவ்வளவு ஏன்? எத்தனை கதைகள் வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தினைப் பூரணமாகப் பிரகிபலிக்கக் கூடிய

தாக அமைந்திருக்கின்றன? அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் அனுபவித்திருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகளைத் திரையிட்டு மறைத்துவிட்டு, ஜாதிப்பிரிவின் வேறு ஒரு பிரிவினரின் பிரச்சினைகளை எழுதுவதாகக் கற்பித்து, வக்காலத்து வாங்கி, அந்த ஜாதியாரின் உயர்வுக்கு உழைப்பதாகப் பிரமை கொள்ளுகிறார்கள். ஜாதிப் பிரச்சினை 'துடக்குச் சாமான்,' இலக்கியப் படைப்பிற்குத் தொடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அது சமூகத்தின் ஒரு அங்கம்; விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அதுவே சமூகத்தின் முழுமையும் என்று கனவு காண வேண்டாமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 'தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச்சேர்ந்த அத்தனை பாத்திரங்களும் இராமர்களும் சீதைகளும்; இராவணன்கள் செய்த அநீதிக்கு எதிராகப் போர்க்கோலம் புனைந்தவர்கள்; அச்சுப்பிசுகற்ற தொழில் வர்க்க வாரிசுகள்! இதற்குக் காரணம், அவர்கள் ஜாதிப்பிரச்சினைச் சரித்திர-அரசியல் பொருளாதார-மனோஇயல் களங்கில் பார்க்காமல், நுனிப்புல் மேய்கிறார்கள். இன்றைய அரசியல் பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்பட்டுவரும் மாறுதல்களைக் கவனிக்க மறுக்கிறார்கள், அவர்களுடைய கையில், வரையறுத்த நித்திய உருவம் பெற்றதாகக் கற்பிக்கப்பட்ட துணி கிடைத்துவிட்டது. அகன் றீள் அகலக்

திற்கு ஏற்ப ஒரு சட்டை
தைத்து, அதையே எல்லாப்
பாத்திரங்களுக்கும் அணிகிறார்
கள். சட்டை சிறுத்தும்
பெருத்தும், பாத்திரங்கள்
'பலன்' கோலத்தில் காட்சிதரு
கின்றன! புண்ணைக் கண்டு
'ஆஹு' என்று கூச்சலிடா
மல், நோயின் தன்மைகளை
முதலில் அறிய வேண்டும்.
இந்த வட்டத்தில் சேர்ந்தும்,
அவர் 'இளைப்பாறு' வதினால்
இந்த லிஸ்டில் சேர்க்கப்படா
தவர் ரகுநாதன் வேகம் மிக்க
எழுத்து. அவருடைய 'இலட்சிய
நெருப்பு; என்ற கதையின்
முற்பகுதியும், நானும் நாங்க
களும்' என்ற கதையும் யதார்த்
தச் சூழலை இறுக்கமாகச் சித்
தரிக்கின்றன. இருப்பினும்
இவர், காலவெள்ளத்தின் பிர
வாகத்தில் நீந்தாமல், கரை
யில் நின்று, தனது 'சீடரின்'
(அல்லது மைத்துனரின்?) நீந்
தல் திறமைகளுக்கு வக்கா
லத்து வாங்குவதில் காலம்
கடத்துவது வேதனையைத் தரு
கிறது. இவ் வட்டத்தில்
வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்
களைப் பற்றி இந்தக் கால கட
டத்தில் விமர்சிக்கக்கூடாது.
அவர்களுடைய உத்ஸாகத்தையு
ம் வேகத்தையும் நான் தடை
செய்ய விரும்பவுமில்லை.

இந்த முற்போக்குக் கோஷ்
டியினரின் படைப்புகளில் இன்
னொரு குறைபாடு இருக்கின்
றது. இவர்களுடைய எண்ணத்
தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பிர
பல எழுத்தாளர் 'அலங்காரச்

சொற்களையும், வெறும் வர்ண
னைகளையும் கொண்டு மக்கள்
இலக்கியம் சிருஷ்டிக்கமுடி
யாது' என்கிறார். உருவத்திற்கு
முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்
கூடாது என்றும் உருவம் பிர
தானமே இல்லையென்றும் கரு
துகிறார்கள். இது மிகவும் தவ
ருண எண்ணம்.

இலக்கியம் என்று சொல்ல
வந்தால், நிச்சயம் அதற்கு
ஒரு உருவம் தேவை. இருபது
வயது எழுத்தாளக் குஞ்சு ஒரு
வர் விஸ்தரிக்கக் கூடிய அறு
பவங்களைப் பார்க்கிலும், மக்க
ளுக்கு வழிகாட்டி, நம்பிக்கை
யூட்டி, சிந்திக்கத் தூண்டும்
கருத்துக்களை ஓர் அனுபவம்
மிக்க விபசாரியால் கூடச்
சொல்ல முடியும். ஆனால் அவள்
தனது அனுபவங்களுக்கு ஒரு
உருவம் கொடுத்துச் சொல்ல
இயலாததினால், அல்லது உருவ
மற்ற கொச்சையில் பிதற்றுவ
தால், அவள் பார்த்து அனுப
வித்த வாழ்க்கை எதிரொலிகள்
இலக்கிய அந்தஸ்தை அடைய
த் தவறுகின்றன. உருவம்
இல்லாவிட்டால், கவிதை - று
கதை - நாடகம் - நவீனம் என்று
எவ்வாறு இலக்கியத்தின் உட்
பிரிவுகளுக்கு இலக்கணம் வகுப்
பது? இலக்கியத்திற்கு உருவம்
உண்டு என்பதை ஒருவரும்
மறுக்கமாட்டார்கள். இலக்கிய
உருவம் எதில் தங்கியிருக்கின்
றது? வார்த்தைகளில்! அலங்
கார வார்த்தைகளும், அழகிய
வர்ணனைகளும் கையாளப்படும்
பொழுது, உருவம் பட்டைத்

டப்படுகிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். சுவரின்றிச் சித்திரமா? குட்டிச் சுவரில் கரிக் கட்டியினால் தீட்டப்படும் சித்திரத்தைப் பார்க்கிலும், விஸ்தாரமான சுவரில், வண்ணக் கலவைகளில், வண்ணமாகத் தீட்டப்படும் ஓவியம் கவர்ச்சி மிக்கது. ஏனோ தானே வென்று நிறக்கலவைகளை அள்ளிச் சிலர் அப்பிவிடுகிறார்கள் என்பதற்காகக் கரிக் கட்டியினாலே தான் சித்திரம் தீட்டப்பட வேண்டும் என்று நினைப்பது பைத்திய காரத்தனம். இலக்கியத்தின் அமைப்பே சொற்கள் தான்! அதற்காக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தாரின் பாணி வெறும் வார்த்தைக் குவியல். (உ - ம். மு. கருணாநிதியின் தேனலைகள்) கருத்துச் சூன்யம். இத் தன்மை வசனக்குவியல்களை முவாண அட்டையினாலும், கிளேஸ் காகி தத்தினாலும் இலக்கிய அந்தஸ்திற்கு உயர்த்திவிட முடியாது. இதனை இலக்கியம் என்று ஒப்புக் கொண்டால், யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியகடையில் மீன் விற்பவள் பேசுவது இலக்கியச் சுரங்கமல்லவா! ('என்ன ஓசை நயம்! என்ன சந்த அமைப்பு!')

கதைக்கு (அல்லது இலக்கியத்திற்கு) உருவும் கருவும் இன்றியமையாதன. அவை உடலும் உயிரும். ஒன்றின்றி மற்றதினால் தனித்தியங்க இயலாது. இரண்டும் இணைந்தால் பனிதன்; இலக்கியம். ஒன்றின்றி மற்றது பிணம்; நசிவு இலக்கியம். உண்மை அவ்

குட்டு, குத்து, குற்று

இந்த மூன்று சொற்களும் தமிழ் மொழியானது எவ்வாறு சொற்பெருக்கம் அடைந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவை ஒரே வினையடியிற்பிறந்து வேறு வேறு கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒன்றோடொன்று பொருட் பொருத்த முடையன.

குட்டு:- தலையிற் குட்டுதல். குட்டிக் கும்பிடுதல், காகம் குட்டி விளையாடல், குட்டுப் பட்டாலும் மோதிரக் கையாற் குட்டுப் படல் என்ற பிரயோகங்களை நோக்குக.

குத்து- முதுகிற் குத்துதல் கையாலுங் குத்தலாம்; கத்தியாலுங் குத்தலாம். குத்துக் கோல், குத்துசி, அம்மை குத்த, பச்சை குத்த, காதுகுத்த, குத்துக்காயம், குத்துக் கரணம் முதலிய பிரயோகங்களை நோக்குக.

குற்று- நெல்லுக் குற்றுதல். குற்றரிசி,

இம் மூன்று சொற்களிலும் முதலிலை மாசுது நிற்க அயல் நின்ற மெய்யெழுத்துக்கள் மாறி உகரம் பெற்றது. வேறு வேறு கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த இவை அமைந்துள்ளன. கருத்துக்கள் ஓரளவு நெருங்கிய பொருளையே புலப்படுத்துகின்றன.

குட்டு, குத்து, குற்று என்பன வினையாக நிற்கும்போது முற்றியலுகரமாகவும் பெயராக நிற்கும் போது குற்றியலுகரமாகவும் உச்சரிக்கப்பட வேண்டியவை.

—எப். எக்ஸ். சி.

கருவுக்கு அழுக்கம் உருவத்தை ஊதாசீனம் ஆவியைவைத்து மாயாஜாடுவதை ஒக்கும். கருத்தும், குற்ற சொற்சிலம்ப வேடிக்கை, கான சிலைபடைத்து, அதனுடன் கலவி இன்பம் அனுபவிக்க விழையும் பேதமையை ஒக்கும்.

இரு கோஷ்டியினரதும் குறைபாடுகளை, நினைப்பதை நினைத்தபடி, எழுதிவிட்டபடியால், 'பத்தினிக்கும் எதிரி, விபசாரிக்கும் எதிரி' என்ற நிலையில் தனிநபர் வாத்தில் ஊன்றிவிட்டேன் என்று குற்றஞ்சாட்டத் தேவையில்லை. நமது இலக்கியம் பிள்ளைப் பருவத்திலிருக்கிறது. பரிசோதனைகள் செய்வதற்கு விசாலித்த வெளியிருக்கிறது. இதற்கிடையில் கோஷ்டி மனப்பான்மையில் இயங்குவது ஒரு பக்கம் மனக்கசப்பையும் புலமைக்காய்ச்சலையும்; மறுபக்கம் துதிபாடுதலையும் முதுகு சொறிதலையுந்தான் வளர்க்கும். இலக்கியம் எப்பொழுதும் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாகவும், கலையழகு மிக்கதாகவும், அதேசமயம் வாசகனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகவும், சில உண்மைகளையோ கருத்துக்களையோ புலப்படுத்தக் கூடியதாகவும், வாழும் வழியினைக் கோடிகாட்டி, நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகவும் அமையவேண்டும். இப்படி அமையும் மக்கள் இலக்கியந்தான் காலத்தின் சோதனைகளை எதிர்த்து உயிருடன் திலைத்துநிற்கும் வல்லமை பெற்றது (மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில இலட்சணங்களையேனும் கொண்ட சங்க கால நூல்கள்தான் நமது இலக்கியச் சொத்தாக இருக்கின்றன.) மற்றவை குறைமாசப்பிண்டங்கள்; நசிவு இலக்கியம். இலக்கியப் பூஞ்சோலையில் மணம் பரப்ப இயலாது அரும்பில் கருகியவை, பொதுமக்களின் (சமுதாயத்தின் எல்லாப்பிரிவினதும், வட்டத்தினதும்) வாழ்க்கையின் (சமுதாயத்தின் இயக்கமுறை) எதிரொலிகளுக்கு உருவம் கொடுத்து, வாசகனின் மனதில் அவற்றை நிலைநிறுத்த

அழுக்கம் கொடுத்து, நல்லனவற்றையும் வாழும் வழிமுறைகளையும் கோடிகாட்டி, தீயனவற்றை நிர்வானகோலத்தில் தோலுரித்துக் காட்டவேண்டும். கரும்பலகையிலேதான் வெண்புள்ளி துலக்கமாகத்தெரிகின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. 'ஆபாசம்' என்ற முகம் சுழிக்கத்தேவையில்லை. ஆபாசமும் சமுதாயத்தில் புரையோடிக்கிடக்கிறது. அதற்கு புணுகுதலும் அத்தர் வியாபாரியல்ல எழுத்தாளன். நாம் முற்கூட்டியே கொண்டிருக்கும் அரசியல்-பொருளாதார கோட்பாட்டிற்கு இயைய ஒரு சம்பவம் வலிந்து சிருஷ்டிக்கப்படும் பொழுது, யதார்த்த மனத்தில் துர் நாம் படிக்கிறது. கதை முடிவினையும் வலிந்து, தனது கருத்தினை உபதேசிக்கும் பாணியில்- 'அறம் செய்ய விரும்பு' என்ற ரீதியில்-முடிப்பதும் இலக்கிய தரத்தைக் குறைக்கிறது. வாழ்க்கை ஒரு சடிவுருத பிரயாணம். ஆகவே, முற்றுத்தரிப்பு விழமுடியாது.

முற்போக்கு இலக்கியம், 'பிற்போக்கு' இலக்கியம் என்பது மிக மிகச் செயற்கை முறையான ஒன்று. இலக்கியத்தைச் செளகரியத்திற்காக மக்கள் இலக்கியம், நசிவு இலக்கியம் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். வாழ்வின் குறையினை நிறைவினை, நெறியினை-முறையற்றவற்றை, ஆரோகண அவரோகண எழுச்சிகளைச் சித்தரிக்கும் இலக்கியமே, மக்கள் இலக்கியமே, -சங்க காலந்தொட்டு நிலைத்து வந்திருக்கின்றன. இலக்கியம் மக்களுக்காகத்தான் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றது; பிருகங்களுக்கல்ல, மக்களின் பெருந்தொகையினருக்கு (தொழிலாள விவசாயிகளுக்கு) ப்புரியாது என்று, எழுத்தாளன் கொச்சையில் எழுத்ததேவையில்லை. வாசகனுடைய ரஸனை உயர்த்துவதும் எழுத்தாளனது கடமை. கதையில் இலக்கிய சிருஷ்டியில் -கையாளப்பட வேண்டிய சொற்களைப்பற்றி இன்னோர் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

அண்ணாமலை நகரிலே!

— வித்துவான் க. ந. வேலன் —

5. தென்னவர் மாண்பு

விறுமைபின் தாங்க முடியாத கோரப்பிடியில் மக்கள் வாடுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். வறுமையைத் தீர்க்கக் கொலையும் கொள்ளையும் வழிகளாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதும் உண்மைதான். இத்தகைய தாங்கமுடியாத வறுமையிலும் இந்தியா உலகுக்கு எடுத்துக் கொடுக்கும் ஞானச் செல்வம் குறையாதிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா?

பெரிய மலைகளும் ஆறுகளும் பழம் பெரும் சிற்பக்கலை நுட்பங்களும் சிறந்து விளங்குவது ஒரு பக்கம், இராமாயணமும் பாரதமும் இந்தியாவின் அகன்று ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு எடுத்துக் காட்டு. தென் இந்தியா எனப்படும் தமிழகம் வட இந்தியாவிலும் உலகியற் பண்பாட்டில் மேலோங்கி நிற்பதை இரு பக்கம் அறிந்தவர்கள் ஓரளவு உணரக்கூடும். உலகியல் வாழ்வுக்குத் தேவையான பொறுக்கும் உணர்ச்சி பொறுமை; சகிக்கும் உணர்ச்சி; சகிப்பு, தெற்கே யுயர்ந்திருப்பதைக் கடந்த கால நிகழ் கால அரசியற் சம்பவங்களே எடுத்துக் காட்டும்.

அடே, “உச்சிக் குடுமி!” என்பான் ஒரு தி. க. தி. மு. க. ‘பெரியார்’ மணியம்மை வாழ்க! என்பான் அந்தக் கிராப்புத் தலைப் பிராமணன். கேள்வி என்ன? பதில் என்ன? கேள்வியின் நோக்கம் கேலி, மறுத்தாலும் அது மறைந்து கிடக்கிறது. கோபமுடட வேண்டுமென்ற எதிரியின் எண்ணம் முறியடிக்கப்படுகிறது. நகைச்சுவை கலந்த கேள்வியும் பதிலும் தெள்ளகத்தார் பொறுமைக்குச் சுவை ஊட்டுகின்றன.

ஆனந்த விகடன் ஒன்றே தமிழர் நகைச்சுவைக்கும் பொறுமைக்கும் எடுத்துக் காட்டு. பிரசண்ட விகடன் தோன்றலாம், நின்று நிலைக்க முடியாது. ஏன்? பிரசண்டம் தமிழர் இயல்புக்கு மாறானது. பிரசண்ட விகடங்களை ஆனந்த விகடங்களால் வென்றுவிடக் கூடியவர்கள் தமிழர். வாழ்ந்து உண்மை கண்டவர்கள் தமிழர். நகைச் சுவையும் பொறுமையுமே வாழ்விரும்புபவர்கள். சிரித்து வாழத் தெரியாதவன் பகலை இருட்டாக்கும் பேர்வழி என்று சொல்லுவார் திருவள்ளுவர்.

இன்ப துன்ப இயற்கையும் அவை தவிர்க்க முடியாமையும், வாழ்வு நிலையாமையும் நன்கு உணர்ந்த மனிதன், தான் வாழும் குறுகிய காலத்தை இன்பமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த இன்பம் நீதி சார்ந்த இன்பம்; இதனை உணர்ந்து விட்டார்கள் தமிழர்.

இத்தகைய மன நிலைக்குக் காரணமுண்டு. வடக்கே அகன்று கிடக்கும் ஆசியப் பெருநிலப் பரப்பு வட இந்தியர் குண நல வேறுபாட்டிற்கு ஒரு காரணமாயமைந்திருப்பது போல, தெற்கே விரிந்து கிடக்கும் பெருங் கடல் தென் இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு ஒரு காரணமாகும். வடவர் மூளை வளமும் தென்னவர் தெஞ்சப் பெருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடாகும்.

சங்ககாலப் புலவரும் சங்கம் மருவிய புலவரும் அவரைத் தொடர்ந்து நானும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்த்த ஞானசம்பந்தன் முதலிய நாயன்மாரும் ஆழ்வாரும்

வளர்த்துவிட்ட நெஞ்சக் கனிவைத் தென்னகத்தின் அருட்கோபுரங்களில் மாத்திரமன்றிக் கோவணண்டியிடமும் காணக்கூடும்.

தனுஷ்கோடியை நோக்கி விரைந்து சென்றது கப்பல். கப்பலில் அதிகாரிகள் பலர் இருந்தனர். அவர்களிடம் அதிகாரமும் இருந்தது. ஆனால் அது தெரியவில்லை. அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு என்பது ஒன்று; வழிகாட்ட என்பது மற்றொன்று. இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அவர்கள்.

தாயகம் மறைந்தது. தலைமன்றித் தெரியவில்லை. தனுஷ்கோடி! அதுவும் தெரியவில்லை. தாயகத்தின் மறைவு கவலை தந்தது. கரை தெரியாத நடுக் கடலில் கப்பலின் மேல் தட்டில் நின்றேன்; சுற்று முற்றும் பார்த்தேன். கரையைப் பிரிந்தாலும் கரை தெரிவது ஆறுதலாயிருந்தது. அந்த ஆறுதலும் மறைந்துவிட்டது. எதிர்க்கரை தெரியவில்லை. அது மனித வாழ்வின் ஒரு நிலையை எடுத்துக் காட்டியது. "அதோ! ஊர் தெரியுதுங்க" அது தானுங்க "ராமர் அணை" என்றார் அடிக்கடி போய்வரும் ஓர் அன்பர். ராமர் அணையா? இராமாயண காவியம் எனக்குள்ளே ஒரு தரம் சுழன்றது.

இராமன் என்ற சொல் மந்திரச் சொல். இலக்கிய உலகிலிருந்து மத, அரசியல் உலகுவரை கோடிக் கணக்கான மக்களை வசப்படுத்தியுள்ளது. "இராமன் 5 மாம்பழங்கள் வைத்திருக்கிறான்" என்றுதான் கணித ஆசிரியர் கணக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். "இராமா, இராமா" என்று உயிர் விட்டான் தசரதன். "நிற்பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு" என்று இராமன் வாயை மூடிக் கானக வழி நடந்தான் ஒரு கற்பின் செல்வி. இராமராஜ்யம் காண ஆசைப்பட்ட காந்தியடிகள், ரகுபதி ராகவராஜாராம் பதீத

பாவன சீதாராம்" என்று சொல்லி ஆவிபிரிந்தார்.

அந்த இராமர் அணையை நான் பார்த்தேன். இராமர் இருந்தார். அவர் கையில் அந்த அணிப்பிள்ளையும் இருந்தது. அணிப்பிள்ளை அணைகட்ட உதவிய நன்றியைப் பாராட்டி, அதன் முதுகைத் தடவி கொடுத்தார் ராமர். என்ன அழகான முன்று கோடுகள்! அற்புதமான கதை இந்த அணிப்பிள்ளைக்கதை. சிறுவர் இலக்கியம் இராமாயண காலப் பழமையுடையது. அதை எழுதிய சிறுகதை மன்னன் யாரோ?

பாரத புண்ணிய பூமியைக் கப்பல் தொட்டது. கரையைப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! நீரமக எரிர், மகர் கூடக் கடலுக்குள்ளே நீச்சலடித்து விளையாடினார்கள். இலக்கிய உலகத்து மனிதர் இந்த நிஜ உலகத்துக்கே வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் சுழியோடிக்கொண்டு, "கொழும்புக்காசு குடுசாமி!" காலணைக் குடுசாமி! என்று கெஞ்சினார்கள். சரி, பாரதபுண்ணிய பூமியில் பார்க்க வேண்டியதைப் பார்த்து விட்டேன். பட்டினி பாதாளம் வரை பாய்ந்திருந்தது. கொழும்புக் காசை எறிந்தார்கள், சிறுவர்கள் சுழியோடி எடுத்து வாய்க்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டார்கள். அந்த வேதனையான வேடிக்கைக்குள்ளே, கப்பலோட்டிய தமிழன் என்று தினைக்க நான் தவறவில்லை.

பிச்சைக் காரர்கள் பிடுங்கித்தின்றார்கள், என்னை முதலாளி, முதலாளி என்றார்கள். என்னிடமுள்ள முதலை அவர்கள் எங்கே கொண்டார்கள். எனது சிறு பெட்டியைப் பறித்துஉதவ முன்வந்தார்கள். நான் அசையவில்லை. தொழில் மகத்துவத்தை உணர்ந்தவன் போல என் பெட்டியை நானே தூக்கிக்கொண்டு பிச்சைக்காரப் பட்டாளத்தின் நடுவே

மிடுக்காக நடந்தேன். பட்டாளம் கதவைத் திறந்துவிட்டது. வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டேன். என்ன மாட்டு வண்டியிலா? என்று கேட்கிறீர்களே? இல்லை அங்கே எல்லாமே வண்டிகள் தாம். ரெயில் இல்லை, புகைவண்டி அது.

அப்பொழுதெல்லாம் சுங்கப் பரிசோதனை கிடையாது. போக்கு வரவு செய்தவர்களெல்லாம் மகாயோக்கியர். அது, 1943ம் ஆண்டல்லவா?

இந்தியா இந்தியாதான், ரூபா, சதம் போய் விட்டது, என்னிடமுள்ளதை அணு பைசா வாக எண்ணப் பழகிக் கொண்டிருந்தேன். பரந்த அந்த மணல் வெளியிலே புகைவண்டி சென்னையை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. அது இண்டோ சிலோன் எக்ஸ்பிரஸ். கடலில் இருந்து புறப்பட்ட நீண்டபாம்பு ஒன்று மணலில் வேகமாக ஊர்ந்து செல்வதைப் போன்ற காட்சி அது. வண்டி புறப்பட்டு விட்டதா? பிச்சைக்காரர்கள், என்னிகிய நெஞ்சைப் பதம் பார்த்துவிட்டார்கள். என்னையும் பிச்சைக்காரர்கள் ஆக்கிவிடுவார்களேளா என்று பயந்த எனக்கு வண்டி புறப்பட்டது ஆறுதலாக இருந்தது. கடற் காற்றும் வெக்கையைத் தள்ளி விசியது.

பிச்சைக் காரர்களா இவர்கள்! கெட்டிக்காரர்கள்! குழந்தை குட்டிகளோடு பிச்சை எடுக்கிறார்கள், குடும்ப சமேதராகப் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். பிச்சை எடுப்பது ஒரு கலையா அல்லது ஒரு வித்தையா? அது இரண்டுமே தான். இந்திய மண்ணில் கால்வைத்த என் கண்ணில் பட்ட அந்தக்காட்சி, என்னை என்னவோ செய்தது, செய்து வருகிறது, இந்தியாவின் துறை முகங்களிலெல்லாம் இந்தக் காட்சியா? இது தான் இந்தியா வெளிநாட்டினர்க்குக் கொடுக்கும் வரவேற்பா?

சென்னை பட்டினம் போறசெருக்கு, அந்த வண்டி புதுமாதிரியாகக் கூவிக் கொண்டு சென்றது. பிச்சைக்காரர்களும் எங்களோடுதான் பிரயாணம். ஒவ்வொருவராக வந்தார்கள் அவர்கள் பிச்சைக்கேட்கவில்லை, அவர்கள் பிச்சைக்காரர்களா? அவர்கள் ஆடினார்கள், பாடினார்கள். சிலர் பிரபல பாடகர்போலப் பாடியும் சொற்பொழிவாளர் போலப் பேசியும் பொருஷ்காட்டிப் பொருநராக் விளங்கினர். ஏழ்மையில் மிதந்து வந்த கலைத்திறம் என்னைத் திகைக்க வைத்தது. எங்கள் நாட்டில் பல ஆயிரம் செலவழித்துப் படிப்போரிடமும் காணமுடியாத கலை நலனை இந்தப் பட்டினிப் பட்டாளத்திடம் கடவுள் வைத்துவிட்டாரே. கலைச் செல்வியீது எனக்குக் கோபம்தான் வந்தது.

ஒருவன் வயிற்றில் அடித்துப் பாடினான். இன்னொருவன் நெஞ்சில் குத்தினான். அந்த அடியும் குத்தும் தாளம் தப்பாத அடி, குத்து. அந்தத் தாளத்தைச் சுவைக்க எங்கள் மனதைக் கொஞ்சம் கடினமாக்கிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அது முடியாவிட்டால் தயவு செய்து ஒரு அணுவை எடுத்துப் போட்டு விடுங்கள். ஒரு காதைப் பொத்திக் கொண்டு காலஞ்சென்ற கிட்டப் பாவைப் பொருஷ்காட்டி, ஒருவன் வருவான். அவன் கிட்டப்பாவின் வாரிசு, "காயாத கானகத்தே...". இது தொகையரு, 'தேடிவந்தேனே புள்ளிமானே' இது சிந்து. இதுவும் வேண்டாமா? சரி அரையணுப் போட்டு விடுங்கள். மற்றவன், அவன் கையிலே ஒரு கொட்டாஞ்சி அது என்ன கொட்டாஞ்சி? அதுவா. அது தான் சிரட்டை. அந்தச் சிரட்டையின் குறுக்கே ஒரு தடி. அதில் 2,3, கம்பிகள். இந்தத்தம்புரு, நாரதர் தம்புரு சுருதி சுத்தமான லய சங்கீதம். காதல் பாட்டு இவருக்கு வராது பிரயாணிகளைப் பக்தி பரவச் படுத்துகிறவர் இவர்தான் இவரும் வேண்டாமா உங்களுக்கு. சரி,

காலணாவாவது போட்டுக் கடத்துங்கள் ஆகை.

வண்டியும் மண்டபத்தை நெருங்கி விட்டது. பிச்சை எடுப்பதற்கு என்னவேண்டும்? பிறர் மனதை இளகச்செய்ய வேண்டும். கலை, சங்கீதம், நடப்பு இவற்றிற்கு இளகாத மனித நெஞ்சுமுண்டா? புகைவண்டிகளுக்குள்ளே சிறப்பாக நடைபெறும் இந்தத் தொழில் மக்களின் வறுமையை மாத்திரம் உணர்த்தவில்லை. தென்னிந்திய மக்களின் இரத்தத்தில் கலந்துள்ள கலையுணர்ச்சித் திறமையையும் அல்லவா வெளிப்படுத்துகிறது. கல்வி வாசனையற்றவர்கள், ஏழைகள், இருக்கவும் இடமில்லாதவர்கள் வெளிப்படுத்தும் கலையம்சம் நம்மையெல்லாம் சிந்திக்க வைக்கிறது. வறுமை வரட்சியில் நுண்மையான கலைப்பயிர் தோன்றமுடியுமா? என்பது நல்ல கேள்விதான். மற்ற நாட்டினர்க்கில்லாத பாரம்பரியமும்

குழலும் இருப்பதினால் வறுமையென்னும் வெப்பத்தின் கொடுமையிலும் அந்தப்பயிர் நிலைத்து நிற்கின்றது. மேதை கிட்டப்பாவைக் காணும் பாக்கியம் அந்தப் பிச்சைக் காரனுக்குக் கிடைத்திருக்காது. கிட்டப்பா அவனுக்கு வெகு தூரம் ஆனால் கிட்டப்பா உணர்ந்து வெளியிட்ட கலை, அவனுக்குப் பழக்கமானது, வெகு அண்மையிலுள்ளது.

'எழனி, எழனி' என்று இகரத்தை எகரமாக்கி முகர பேதஞ்செய்து கூவிக்கொண்டே ஓடி ஓடி இளநீர்விற்கும் அந்த வணிகனிடமும் ஒரு திறமை இருக்கிறது. இள நீரைக் கையிலெடுத்துச் சுழற்றிச் சுழற்றிச் சீவித்தளங்கிருன் மின்னல் வேகத்தில்; நீர் சிந்தாமல் பருகத்தருவான். உள்ளேயுள்ள வழக்கலைத் தோண்டித் தின்ன ஒரு கரண்டி கூடத் தருவான் அது தேங்காய் மட்டையைச் சீவ அப்போதே செய்யப்பட்டது. —தொடரும்.

இன்பம் தரும் இனிவ உணவு வகைகட்கு

இன்ப நிலையம்

சுவை நிறைந்த

விலை குறைந்த

சிறுநண்டி கட்டு,

இன்ப நிலையம்

நறுமணம் மிகுந்த காப்பி,

தேநீர் பானங்கட்கு,

இன்ப நிலையம்

உங்கள் திருப்தியே

எங்கள் மகிழ்ச்சி.

கல்யாண வைபவங்கட்கும் மற்றும் விசேடவிழாக் களுக்கு மூடர் பலகாரங்கள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இன்ப நிலையம்

१ குழந்தைகளின் குறும்புச் சிரிப்பை
 २२ பெண்களின் இயற்கை எழிலை
 ३३ திருமணக் காட்சிகளை

உயிரோவியமாக்கித்
 தருகின்றோம்.

மி மி
 றி றி
 ன் ன்
 ஸ்

(உரிமையாளர் : M. நடராஜா)

கே. கே. எஸ். விதி : : கன்னுகம்.

“கிரிஷ்ணல் வேணுங்களா?”

மாஸ்டர் சீவலிங்கம்

சென்னை - தேனம்பேட்டை யிலுள்ள எமது அறையில் அமர்ந்து, அன்றையத் தபாலில் வந்த சுதந்திரனை வெகு சுவாரஸ்யத்துடன் படித்துக் கொண்டு இருந்தேன்.

“கிரிஷ்ணல் வேணுங்களா?” என்ற குரல் என் காதுகளைத் துளைத்தது. ‘கிரிஷ்ணல்!’ எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. மீண்டும் பத்திரிகை படிக்க ஆரம்பித்தேன். ‘கிரிஷ்ணல் வேணுங்களா?’ என்று மீண்டும் முன்னேவிடச் சற்று உரத்துக் கேட்டது. பத்திரிகையை மடித்து ஒரு பக்கத்தில் வைத்து விட்டு, வாசலை உற்று நோக்கினேன்.

பராசக்தி கணேசன் லோங்ஸ் சகிதம் - அதாவது முழங்கால் வரை மடித்துவிட்ட லோங்ஸ் பேர்வளி ஒரு கைவண்டியுடன் காட்சி அளித்தான். கைவண்டியில் ஒரு பெரிய பீப்பா காணப்பட்டது.

‘கிரிஷ்ணல் ஒரு புட்டி ஊத்தட்டுங்களா சார்?’ என்று கேட்டான் அம்மனிதன். இருட்டு அறைக்குள் கறுப்புப்

பூனையை விட்டுத் தேடச் சொன்ன மாதிரி இருந்தது எனக்கு. பின்பு ஒருவாறு ஒரு முடிவுக்கு வந்து ‘என்னப்பா இது? குடிக்கிற பானமா? தித்திப்பாக இருக்குமா? இந்த வெயிலுக்கு இது குடித்தால் நல்லதா?, என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனேன்.

புருவங்களை நெழித்துச் சுழித்து ஏற இறங்க என்னைப் பார்த்துவிட்டு, ஏளனச் சிரிப்புடன் ‘சார்! விளக்கு இருக்குதுங்களே.., விளக்கு... அதுக்குள்ள இதை ஊத்தினுத்தான் விளக்கு எரியும்... கிரிஷ்ணல் இல்லை ண்ண, விளக்கே இல்லை சார்...’ என்று விளக்கிக் கூறினான்.

‘அட்டே! மண்ணெண்ணையா?’ என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன். ‘ஆமா சார்! அதுதான், அதுதான்... நீங்க ஊருக்குப் புதிசு பேரலிருக்கே?’ என்று வாயைப்பிளந்தான்.

ஆங்கிலத்தில் ‘கெரஸின் ஓயில்’ என்ற வார்த்தை சென்னையில் ‘தமிழ்கிலத்தில்’ என்னபாடு படுகிறது பார்த்தீர்களா?

ஆத்திரம் மாணவனை அடித்தது. அன்பு ஆசிரியரை அடித்தது, முதற் காயம் இமைப்புருவத்தில் கிடந்து இரத்தத்தைக் கொட்டியது. இரண்டாவது காயம் அடி மனத்தில் ஆழப் பதிந்து ஆசிரியரை வறுத்தெடுத்தது. முடிவு...? ராஜாஜி அவர்களின் உள்ளம் கவர்ந்த ஈழத்து எழுத்தாளர் “கலைச்செல்வி” வாசகர்களுக்கு அளிக்கும் முன்றுவது படைப்பு—“தகிப்பு”.

தகிப்பு

— க. வெ. —

இமைக் காயமாகிவிட்ட என் மனதை விண்டு சொன்னால் கேட்பவர்கள் சிரிப்பார்கள் ‘இதுவா, இதற்குத்தானே இவ்வளவு துடிப்பு; ஐயா, பைத்தியமே, உன் தொழிலுக்கு இவையெல்லாம் சகஜம்’ என்பார்கள், கேலியும் ஏளனமும் தெறிக்க. பிறர் பேசியும் சிரித்தும் எனக்குப் பலன் கிடைத்துவிடுமோ? விதைத்தவன் அறுக்கவேண்டும், அதுதான் விதி.

எதை விதைத்தேன்; எப்படி அறுப்பது?

நல்லதை விதைத்தால், அதைப் பயிராக்கிப் பலன் கண்டு அறுக்கலாம்; தீயதை விதைத்துவிட்டு, அதைப் பயிராக்கி வளர்த்து ஒன்று, பத்தும் இருபதுமாய் வர அறுப்பதென்றால்... அப்பப்பா, அதை நினைக்கவே நெஞ்சின் ஒவ்வோரணுவும் துடிக்கிறதே, ஏன்? விதைத்த தீயதை ஒன்று விடாமல் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டால், அல்லது முனையிலே அழித்துவிட்டால்... அதுதான் சரி.

மனதின் கோணற் போக்குகள் மாத்திரமின்றி மனதின் ஜீவ துடிப்புங்கூட இருளின் தனிமையிலே அதது பிறந்த கோலமாக எழுகின்றன. அன்று காலையில் நிகழ்ந்த அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி,

பகல் முழுவதும் எனக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் விசாரணை நடந்திருக்கிறது; தீர்ப்பு இருளின் தனிமையிலே, அந்த ஜீவத்துடிப்பின் ஓர் அலையிலே பிறந்தது: ‘நீ செய்தது பிழை; பொறுக்கி எடு; அல்லது முனையிலேயே அழித்துவிடு.

சகிக்க முடியாத தூய்மை பொலியும் அந்தத் தீர்ப்புக்குத் தலை வணங்கினேன்.

அவனைக் காண்பதற்காக எழுந்து நடந்தேன்.

அவன்—அவனைப்பற்றிய நினைவு முன் ‘சாரி’ என எண்ணச் சதையில் ஏறி வலித்தது.

அவன் என் மாணக்கன்; ஆரும் வகுப்பிலுள்ள முப்பத்தொரு தனித்துவமான பிஞ்சுமனங்களிலொன்று.

அவன் பெயர் சோதிநாதன்.

நான் என்னையே உள்நோக்கி விமர்சித்துப் பார்க்கும் இப்போதுதான் எனக்கு அவன் மீது ஒரு நிரந்தர வெறுப்பு ஏன் கவிந்தது என்று உணர முடிகிறது.

அவன் ஓர் அவலட்சணம்; கட் குழியினுள் ஆழ்ந்த சின்னஞ் சிறிய கண்கள்; சிறிய மூக்கு; முன்னே புடைத்து நிற்கும் வாய்; இல்லை யென்னும்படியான நாடி; கரிய

நிறம்—இவையெல்லா வற்றையும் சேர்த்து மாணவர்கள் அவனைச் 'சிம்பான் ஜி' ஆக்கிவிட்டனர். என்னையறிபாமலை நான் அவனை வெறுத்தேன்.

அன்று காலையில் என் அப்பாவின் கடிநம் வந்திருந்தது.

அப்பா—அவர் என்னை மன்னிப்பாராக—அறுபது வயது அனுபவத்தடிப்பினாலும் 'நான்' சாகாத மனிதர் அவர் ஊரிலுள்ள காணிகளின் எல்லைகளெல்லாம் தானறியாக்காலத்திலேயே பிழையாகிவிட்டன என்ற பிரமை அவரைப்பற்றிக் கொண்டதனால் அவர் கோடேறிப் பணங்கரைத்தார். அது அவருக்கு இன்பப் பொழுது போக்கு; எனக்கு சகிக்கமுடியாத வேதனை. இப்பொழுதும் ஏதோ வழக்காம்; அவசியம் பணம் வேண்டுமாம்.

மனம் தீப்பிடித்து அணைந்து போன சமயத்தில் வகுப்புள் நுழைந்தேன். அப்பொழுதுதான் சோதிநாதனும் வந்திருக்க வேண்டும்; அவன் என் முன் நின்று, "என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ" என்னான். நான் அவனைப்பார்த்தேன்.

மேல் மூச்சு, கீழ் மூச்சு வாங்க அவன் நின்றான். எண்ணெயும் ஷியர்வையும் ஐக்கியப்பட்டுப் பிசுக்கேறியமுகம்; அதிலிருந்து வழியும் ஒருவகை அநாகரிகப் பளபளப்பு; தோடப்பட்டையிற் கிழிந்துபோன அழுக்குச் சட்டை; ஒருகாலத்தில் நீல நிறமாய்ப் பிறந்து, இப்பொழுது வெளிறியும் வெளிருமலும் விசித்திர வண்ணங்களாட்டும் காற்சட்டை; முழங்கால் வரை படிந்த தெருப்புழுதி—அவனைக் கண்ட என் மனம் அருவருப்பை உமிழ்ந்து கக்கியது.

அடிமனதில் அழ்ந்து புதைந்து விட்ட எண்ணங்களின் செயல் நிலைகளே அலாதியானவை.

நான் பிந்தி வந்தமையைக் குற்றமென்று நான் உணரவில்லை. ஆனால் சோதிநாதன் பிந்திவந்தமை குற்றமென எனக்குப்பட்டது. நீதிக்கு இரண்டு பார்வை இல்லையே.

வகுப்புகளில் ஆசிரியர்களுக்குச் செல்லப்பிள்ளைகள் உண்டு. கருணாகரன் என் செல்லப்பிள்ளை. அவன், அப்பொழுது எழுந்து நின்று கண்ணைக் கசக்கினான். "இவன் பள்ளிக்கு வருகிறபோது என்னைத் தள்ளிவிழுத்தி அடித்தான். இந்தக்கையைப் பாருங்கோ; வீங்கிவிட்டது" என்று கையைக் காட்டினான். வீங்கியகை பளபளத்தது.

என்மனம் சோதிநாதன் மீது குற்றம் சுமத்தியது. முதற் குற்றம் பித்திவந்தமை; அடுத்தது கருணாகரைத் தாக்கியமை. குற்றம் சுமத்திய அக்கணமே நான் தீர்ப்பையும் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். தீர்ப்பு நிதானிக்கப்பட்டபின் நடைபெறும் விளக்கத்தில் வெறுமையே நிறழலாம். வெறுமையான விளக்கம் நடந்தது; அதனால் தீர்ப்பு மாறவில்லை.

நான் தீர்த்த தீர்ப்பு என்னுட்கிடந்து அணுவணுவாக, ஆனால் வேகமாக விளைந்து முற்றிய போது கோபம் பிறந்து என்னை மயக்கிக் குருடாக்கியது.

நான் எழுந்து தாக்கிய வேகத்தில் சோதிநாதனின் தலை பக்கத்தில் நின்ற கட்டைச்சுவர் விளிம்பில் மேலியது. "ஐயோ, அம்மா" என்ற அலறலோடு இடக்கண்ணைப் பொத்திக்கொண்டு, அந்தப் பிஞ்சு வாடிக் கீழே விழுந்தது. இடக்கண்ணின் மேலிமைப் புருவத்தில் ஆழமான ஒரு வெட்டு; அது வாய் திறந்து இரத்தத்தைக் கொப்பளித்தது. எல்லாம் ஒரு கணப் பின்னத்தில் நிகழ்ந்துவிட்டன.

என்மனம் இருண்டது. புலன்

கள் கண நோம் செயலற்று ஸ்தம்
 பி த்து நின்றன. மனவிருள்
 வெளுக்கத் தொடங்கிய நோத்தில்
 ஒரு மாணவன் என்னளவில்
 கிணற்றுள் இருந்து பேசுவது
 போல் பேசினான்: “கருணைகான்
 பொய் சொன்னான். நேற்று வீட்
 சூப்படியில் சறுக்கி விழுந்து
 விட்டதாகச் சொன்னான். யாரும்
 அவனை அடிக்கவில்லை. என்னுடன்
 தான் காலையில் வந்தான்”

அப்பொழுது மனசும் மன
 சின் உள் மனசும்அங்கு
 கிடந்த எண்ணங்களும் எண்
 ணங்களின் உள் எண்ணங்
 களும் எல்லாமே பற்றிக்
 கொழுந்துவிட்டு எரிந்தன.

சோதிநாதன் மருந்து கட்
 பட்டுத் தகுந்த துணையுடன் அனுப்
 பப்பட்டான். ஆனால் என் மனத்
 தகிப்புக்கு மருந்திடவந்த அறியோ
 சக்தி குன்றிச் செயலிழந்தது.

எனது இந்தத் தகிப்பு நிலை
 யில்.....

என் அனுபவங்களைக்கொண்டே
 நான் பிறமனித மனங்களை அள
 விட முயலும் அந்நிலைபோய், என்
 னையே நான் அளவிடும் ஒரு நிலை
 சித்தித்தது.

அந்த அனுபவத்தில் அப்பாவும் நானும் வாதிகளாக நிற்கிறோம். மூர்த்திவாத்தியார் பிரதிவாதி யாக நிற்கிறார்.

* * *

கோலி விளையாட்டில் வெற்றிக் காகக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு குண்டின் மதிப்பும் எவ்வளவு என்பதை அதை அனுபவித்து விளையாடும் எனக்கல்லவா தெரியும். ஒரு குண்டை இழக்கவேண்டி வந்தால் என்னையே இழப்பது போன்ற ஒருணர்வுபடரும். அப்போது எனக்கு வயது பதின் மூன்று. அந்தக்காலத்தில் யாராவது விளையாட்டுக்குக் காலநேரம் உண்டென்றால் அதை என்னால் உணரமுடிவ தில்லை. பள்ளிக் கூடம் தொடங்கி விட்டாலும் எதிரியிடமுள்ள அ த் தனை குண்டுகளையும் பறிக்கிற வரையில்தான் விளையாட்டு நீடிக்கும்; அது என்னுள் முற்றிய நியதி.

அன்று வகுப்புள் நுழையும் போது கால பத்து மணியாகிவிட்டது. மூர்த்தி வாத்தியாரின் பாடம் நடந்து கொண்டிருந்தது. என்னைக் கண்டதும் பையன்கள் சிரித்துவிட்டார்கள். அந்தச்சம்பவத்தை இந்த நிலையில் எண்ணும்போது கூடச் சிரிப்புவருகிறது. “யார் நீயா, எங்கே போயிருந்தாய்” மூர்த்தி வாத்தியாரின் குரல் என்னைக் குழப்பியது.

“நான் வாத்தியார்...வந்து...வந்து...வந்து” நினைப்பதைச் சொல்லமுடியாமல் திக்குவதை நினைத்தபோது எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது; சிரித்துவிட்டேன்; வகுப்பும் சிரித்துவிட்டது. வாத்தியார் சிரிக்கவில்லை. “என்னடா, நான் கேட்கிறேன்; நீ சிரிக்கிறாய்” அவர் குரல் மேல் ஸ்தாயிதைத் தொட்டுச் சஞ்சாரம் செய்வதை என்னுணர்வு சொன்னது; அதனால் மௌனமானேன்.

“எடே, எங்கே போயிருந்தாய்”

—கண்டிப்பு தெறித்தது. பதில் சொல்லியேயாகவேண்டும்.

“விளையாட” —மெய்தான் சொன்னேன். அவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. எனக்கு ஏற்பட்ட தொழில் அனுபவத்தைக் கொண்டு அவரை அளந்துபார்க்கும் இப்போதுதான் அவர் நிலை எனக்கு விளக்கமாகிறது. “விளையாட நேரங்காலம் வேண்டாமா? இன்றே நேற்றே ஒவ்வொரு நாளுந்தானே” அவர் வயம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அவர் கைப்பிரம்பு என்னை அழுந்த அணைத்துக் கொண்டது. நான் துடித்துப்போய் “வேண்டாம் வாத்தியார்; வேண்டாம்” என்றேன். இந்தப்பதிலால் பிரம்பின் நடமாட்டம் உயர்ந்தது; என்னை மணிக் கட்டில் அழகான இரண்டு பிரப்பம் பழங்கள் கனிந்திருந்தன! அதன் கவையோடு என் மனதிலும் ஒரு வகை அசுத்த உணர்ச்சி திறைந்தது.

வீட்டுக்குப் போனதும் அந்தப் பிரப்பம் பழங்களையும் மறைவிடங்களிற் கிடந்த காய்களையும் அப்பா விடம் காட்டிவிட்டேன்!

மறுநாள் பாடசாலையில் பெரும் பூகம்பம். அப்பா ஆடிய ஆட்டத்தில், பேசிய பேச்சில் பாடசாலையே கிடுகிடுத்தது. மூர்த்தி வாத்தியார் கூனிக்குறுகிச் சிறுத்துவிட்டார். அவரைப் பழிவாங்கிவிட்ட உணர்விற்குறிந்த இன்பம் என்னைப் பூரிக்க வைத்தது. பாடசாலையில் என் அந்தஸ்து ஒருபடி உயர்ந்துவிட்டதாக நான் என்னில் எண்ணிமகிழ்ந்தேன்.

அதன் விளைவுகள் — ஆம்; அவை என்னை நடத்துகின்றன; என்னை அனுபவிக்கின்றன.

* * *

நான் நடந்து கொண்டிருந்தேன். ஆழ்கடலில் ஒரு சிறு

கூழாங்கல் ஏற்படுத்திய சலனம் போல சிறு சலனம் வட்டமிட்டு எங்கோ இருந்த என்னை நான் எங்கே எனக் காட்டியது.

நான் ஒரு கிராமத்தின் எல்லையில் நிற்பதை உணர்ந்தேன். நான் நினைத்துவந்த அதுதான் இது. இதமான தார்ச் சூட்டையனு பவித்துக்கொண்டு பொய்யுறக்கம் உறங்கிய இரண்டொரு தெரு நாய்கள் ஒரே குரலில் வரவேற்று என்னை நானாகும்படி அருட்டிவிட்டன. சுற்று முற்றும் பார்த்தபோது, வாழ்க்கையிற் சிதறிக்கிடக்கும் சமனற்ற தன்மைபோல் சிறிதும் பெரிதுமான பல வீடுகள் திட்டத் திட்டாகக் காட்சி தந்தன, அவைகளும் எனது தகிப்பை உணர்ந்து கொண்டு, இருளை வயிற்றிலடக்கி, உயிர்க்களையிழந்து கிடந்தன. மரங்கள் பெருந்தலைப் பூதங்கள்போல; அவைகளைக் காத்துக்கிடந்தன. எந்த ஒரு வீட்டிலும் ஒரு சிறு ஒளித்துளி யுமில்லை.

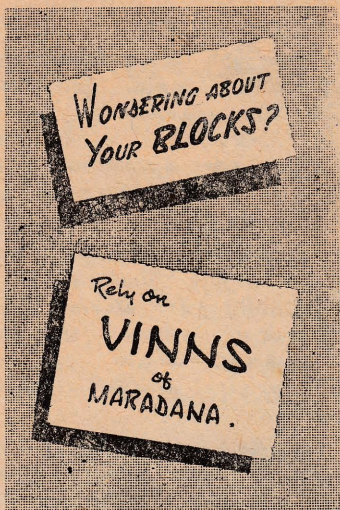
நான் எங்கு செல்லவந்தேனோ அந்த வீட்டின் வாயிலில் நின்றேன். உள்ளே, “ஐயோ, அம்மா; ஐயோ, அம்மா” என்ற வேதனைக்குரல் நிசப்தப் பின்னணியிலே கொழுத்துப் பெருத்து என் உள்ளத்தைப் பிளந்தது.

எங்கோ மறைந்து கிடந்த கோழைத்தனம் ஓடிவந்து, என் செயல் நிகழ்ச்சியின் கடைசி இழையை அறுத்து விடப்பார்த்தது. திரும்பிப் போய்விடலாம் என்ற எண்ணம் மின்னி மறைந்தது.

கதவிலே தட்டினேன். உள்ளே ஒலித்த முணகல் நின்று, “யார் அது” என்ற கேள்வி வந்தது.

“நான்”

“யார் வாத்தியாரா? இதோ வந்துவிட்டேன்”

கதவைத்திறந்து கொண்டு தலைக்கட்டுடன் தோன்றிய சோதிநாதன் கைகூப்பி வணங்கினான், நான் கூப்பிய அவனிருகைகளையும் என் கைகளாற் பொத்திக்கொண்டு அவனறியாமல் அவனை வணங்கினேன். வணங்காவிட்டால் சாந்தியே கிடையாது போல் இருந்தது.

பேச்சுக் குரலைக் கேட்டு அவன் அப்பாவும் அம்மாவும் எழுந்து வந்தனர். என்னைக்கண்டபோது திடுக்கிட்டு நின்றனர். பேசுவாய் எழவில்லை. என்னைப்பற்றிய எந்தவகை உணர்வு அவர்கள் வாயை அடைத்ததோ! நானே பேசினேன்.

“இப்போது எப்படியிருக்கிறது” ஒரு சில விநாடிக்குமுன் எப்படியிருந்தது என்பதை நிதர்சனமாக உணர்ந்த நான் உபசாரத்துக்காகக் கேட்டேன்.

சோதிநாதன் சிரித்தபடியே, “இப்போது பரவாயில்லை” என்றான்.

“அடி கொஞ்சம் பலம்தான் நாலு இழைபிடித்திருந்தது. நீர்க்

கொள்ளாது பார்க்க வேண்டும்”
அப்பா பேசினார்

“அப்படியா...?”

“இன்னும் ஒரு மயிரிழை தவறி
வீருந்தால்...” அந்த அம்மாளால்
மேலே பேச முடியவில்லை. பொங்கி
வந்த கண்ணீரே வாக்கியத்தை
முடித்து அதன் கருத்தைக் காட்டி
யது. என் பெருமூச்சுதான் அப்
போது பேசியது.

“வாத்தியார், நீங்கள் தான்
தெய்வம் மாதிரி. இவளைக் கொஞ்
சம் கவனித்துக் கொள்ளவேண்
டும்” என்றார் தந்தை. என்மனம்
பட படபடத்தது. எதன் ஆரம்பம்
இது? முடிபு எங்கே? விளைவு
என்ன?

“எதற்குச் சொல்கிறேனென்
றால் இவன் படு சுட்டி, இன்று
ஏதோ ஓட்டமாம். கண்மண் தெரி
யாமல் ஓடிப்போய்க் கண்ணைக்
கெடுக்கப் பார்த்தான். நல்ல காலம்
புருவத்தோடு போயிற்று”

என்னால் தாங்க முடியவில்லை.
என்னுள் ஏதோ உருண்டு புரண்டு
நெளிந்தது.

“இல்லை நான் தான்...” என்று
தொடங்கினேன்,

“வாத்தியார்” சோதிநாதன்
என்னைப்பார்த்து முறுவலித்தான்.

நான் கூனிக் குறுகிச் சிறுத்து
ஒரு அணுவானேன். அவன்
உயர்ந்து வளர்ந்து பெரிய மலை
யானான் ஜீவத்துடிப்பின் ஓர் அலை
யிலே பிறந்த தீர்ப்பு, அவனது
ஒரு முறுவற்கீற்றினால் நிறைவேற்
றப்பட்டது.

“சரி, அதற்கென்ன?” மந்திரத்
தாற் கட்டுண்டவன் போலக் கூறி
னேன்.

விதைக்க தீண்ட முளையில் அழிக்
கப்பட்டதைப்போல என்னுள் சாந்தி
மலர்ந்தது. அது என் மனத்தகிப்
பைத் தணித்துக் குளிர்வித்தது.

“ஆசீர்” வெளியீடுகள்

படிமுறைக் கணிதம்:

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8ம் வகுப்புகளுக்கு
1.20 1.40 1.60 1.80 2.00 2.00 4.00 ரூபா

படிமுறை எண்கணிதப் பயிற்சி

மத்திய வகுப்பு, உயர்தர வகுப்பு தமிழ், ஆங்கிலம் சிங்களம்
1.60 1.60 1.60 1.60

மாதிரிகை வினாப்பத்திரங்கள்:

5. J. S. C. G. C. E.
-/50 -/75. 1.00

படிமுறை அட்சர கணிதம்

6, 7,
1.60 (அச்சில்)

ஏனைய வெளியீடுகள்:

இலக்கண விளக்கமும் பயிற்சியும் 4ம் 5ம் வகுப்பு' பயிலுந்
தமிழ் முதலாம் பாகம், பாடக்குறிப்பும் பதிவும், இலங்கைப் பூமி
சாத்திர வினாவிடைகள் முறையே 70, 80, 2.00, 2.00, 1.25
கிடைக்குமிடம்

ஆசீர்வாதம் அச்சகம்-புத்தகசாலை,

32, கண்டிவீதி—யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி. 274

அறிவு வளர்ச்சிப் போட்டி. இல 7.

முதற் பரிசு: 15 ரூபா

இரண்டாம் பரிசு, 10 ரூபா

முடிவு திகதி: 20-11-60.

1 கு	2 க	3 ன்	4 ஈ
5 ல	6 மை	7 வ	8 ன்
9 ய	10 க	11 க	12 டை
13 க	14 க	15 ரை	16 ல

பெயர்:

விலாசம்:

குறிப்புகள்

இடமிருந்து வலம்

1. இராமாயணத்தில் வரும் நாவாய் வேட்டுவன்.
2. குற்றம்.
3. சக்தி
4. தென்னிந்தியாவின் பிரபல ஓய்வியர்
5. மிகச் சொற்பம்.
6. அனாக்கலியின் காதலன்.
7. இசைக்கருவி திரும்பியிருக்கிறது.
8. பக்கம்.
9. இதில் ஏறி விளையாட குழந்தைகள் ஆசைப்படுவார்கள்.

மேலிருந்து கீழ்

1. பூவுலகம்.
2. கல்தா தான்.
3. மகாபராக்கிரமபாகுவின் தாய் இவள்.
4. மிதிலையுடன் தொடர்புடையவன்.
5. கம்பன் செய்த இது என்று சொல்லி இராமாயணத்தை ரசிப்பவர் பலர்.
6. சேறு.
7. பலர் விரும்பியுண்பது இங்கே புரண்டு இருக்கின்றது.

முக்கிய குறிப்பு: அ. வ. போட்டி இல. 7-ன் முடிவு திகதி 20-11-60 என்று தவறுதலாகச் சென்ற இதழில் வெளியிட்டிருந்தபடியால், அதற்குரிய விடையை அன்பர்கள் இன்னமும் அனுப்பிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டு போட்டிகளின் முடிவும் அடுத்த இதழிலேயே வெளியிடப்படும்.

ஈ 6

உங்கள் வீட்டை ஈடுவைத்துக் கடன் வாங்கி
விட்டு இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறீர்களா?

உங்கள் கஷ்டத்திற்கு விடிவு ஏற்பட்டு விட்டது.
எங்கள் “இலங்கா நிதி” சலுகைத்திட்டத்தில்
சேர்ந்து பயன் அடையுங்கள்.

சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பதைப் போல்
உங்கள் சேமிப்பு, வளர்ந்து வீட்டை மீட்பது
டன், உங்களையும் பெரும் செல்வந்தராக்கும்.

விபரங்களுக்கு எழுதுங்கள்
அல்லது
நேரில் வந்து சந்தியுங்கள்.

இலங்கா நிதி லிமிட்டெட்

284, காங்கேசன் துறை வீதி : யாழ்ப்பாணம்.

தலைமை நிலையம் : திருநெல்வேலி.

வளருந்தம்

கயமை மயக்கம்: எழுதியவர்: வரதர்; ஆனந்தா புத்தகசாலை, 226, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம். விலை: 2. 25

“கலை கலைக்காகவே” என்ற வாழ்வு இப்போது செத்துவிட்டது. “கதை கதைக்காகவே” என்பதற்கும் அதே முடிவுதான். இப்போதைய எழுத்தாளர்கள் பலர், தாம் வாழும் சமுதாயத்தின் ஊழல்களைக் கண்டித்து, அந்நபச் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு ஆக்கபூர்வமான வழிகளையும் கூறுகின்றனர். சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு கதைகளைப் படைக்கின்றனர். ஆனால் பலருடைய கதைகளில் கலையம்சம் வரண்டுபோய், வெறும் பிரசாரமே காணப்படுகின்றது. சிலருடைய கதைகள் மட்டும் உயர்ந்த தரமுடைய கலைப்படைப்பாக மிளிர்வதுடன் எழுத்தாளன் எதிர்பார்க்கும் “சிந்தனை விரிவை”யும் வாசகர்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றன. அந்தச் சிலருள் குறிப்பிடக்கூடிய ஒருவர் “வரதர்” அவர்கள். “கயமை மயக்கம்” என்ற அவரது இந்தத் தொகுப்பில் பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மனம் வெளுப்பதற்காக, மனிதப் பண்புகள் வளரவேண்டுமென்பதற்காக, “வரதர்” கதைகளைப் படைக்கின்றார். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும்; தேவையற்ற உணர்ச்சிகட்கு (முடக்கொள்கைகள், மொழி வெறி) ஆளாகி மனிதத் தன்மையை இழந்துவிடக்கூடாது என்ற கருத்தை, “மாதுளம்பளம்,” “உள்ளும் புறமும்,” பிள்ளையார் கொடுத்தார்,” “வீரம்,” “வெறி”—ஆகிய கதைகள் நன்கு விளக்குகின்

றன. கொடுமை செய்த கணவனைச் சுட்டுவிடுகின்றனர் ‘புதுயுகப் பெண்ணின் கதாநாயகி, புரட்சிகரம்: கதைதான்; ஆனால் மனச்சாட்சியுடையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கதை. “கணவன் என்னதான் கொடுமை செய்தாலும் அவன் பாதத்தைத் தூக்கித் தலையில் வைத்துப் பூசை செய்ய வேண்டும் என்ற புராணக் கொடுமையையும்ல்லவாகுட்டுவிட்டாய்!” என்ற வசனத்தின் மூலம் புதியதொரு சமுதாயத்திற்கே அத்திவாரமிடுகின்றார் ஆசிரியர். கற்பு என்ற கருங்கல்லை (கடுஞ்சொல்லை) கொஞ்சம் ‘நெகிழ’ வைக்கின்றார் ‘கற்பு’ என்ற கதையில். இந்தக் கதையைப் படித்து விட்டு, இராமாயணத்து அகலிகை பற்றியும் வாசகர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது. ‘வாத்தியார் அழுதார்!’

நாற்பது பக்கங்கள்வரை நீண்டுள்ள ‘கயமை மயக்கம்’ என்ற கதையின் தலைப்பையே ஆசிரியர் தன் நூலுக்கும் சூட்டியுள்ளார். ஆனால் கதை என்னவோ ‘மூன்றந்தரக்’ கதையாகத்தானிருக்கிறது.

மிக அழகாக யாழ்ப்பாணத்திலேயே இத்தொகுதி அச்சிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

பழமையில் நின்று புதுமையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியமுடைய ‘வரதர்’ தொகுதி முழுவதிலும் காண்கின்றோம். எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல, இத்தொகுதியைக் கையில் வைத்திருக்கும் வாசகர்கள் கூட இனி பெருமையுடன் தலைநிமிர்ந்து நடக்கலாம்!

—சிற்பி

நாவல் போட்டி:

பரிசு ரூபா 1000

1. இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன் முதலாக நடாத்தப்படும் இந்த நாவல் போட்டியில் இலங்கையிலுள்ள சகல எழுத்தரளர்களும் பங்கு பற்றலாம்.
2. நாவல் இலங்கையை நிலைக்களனாக வைத்தே எழுதப்படவேண்டும். இலங்கை மக்களுடைய புண்பாடு, பழக்கவழக்கம், சூழ்நிலை, இலட்சியம் முதலியவற்றை நாவல் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.
3. மொழிபெயர்ப்பாகவோ, தழுவலாகவோ இராமல் எழுதுபவரின் சொந்தக் கற்பனையாக இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே அச்சில் வெளியான நாவல்கள் போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டா.
4. நாவல் "கலைச்செல்வி"யில் 125 பக்கங்கட்குக் குறையாமலும் 200 பக்கங்கட்குக் கூடாமலும் இருக்க வேண்டும்.
5. ஐந்து பேர்களைக்கொண்ட ஒரு குழு பரிசுக்குரிய நாவல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.
6. நாவல்கள் கிடைக்க வேண்டிய கடைசித் திகதி: 30-6-1961.

நாவல் போட்டியின் முக்கிய விபரங்கள் இவை. நீதிபதிகளின் பெயர்கள், முதலாம், இரண்டாம் பரிசுகள் பற்றிய விபரங்கள் ஆகியவை பின்னர் வெளியிடப்படும்.

கிங்ஸ்லி பிளாஸா நவா
(கொழும்பு) (வெள்ளவத்தை) (கும்பனித்தெரு)

வெலிங்டன் விஜயா ஸ்ரீ சிருஷ்ண
(யாழ்ப்பாணம்) (மட்டக்களப்பு) (திருக்கோணமலை)

மற்றும் எட்டுத் திரைகளில்
வெற்றி ரூபகொட்டுகின்றனர்,

சிட்டாடல்

வியஜபுரி வீரன்

ஆனந்த் - ஹேமலதா
அசோகன் - காமினி
ராமதாஸ் - சந்திரகாந்தா

ஆகியோர் நடித்த படம்.

தமிழ்த்திரையுலகில் வாளைடுத்தோர் அத்தனை
பேருக்கும் சவால் விட்டுள்ள ஆனந்த்தின் அற்புதமான
வாட்சண்டையைப் பார்த்து மகிழ்வுங்கள்

வாட்சண்டைக்காகவும் பயங்கர மயிர்க் கூச்செறியும்
சம்பவங்களுக்காகவும் ஆங்கிலப் படங்களை யே
பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியத்தை இல்லாமற்
செய்து விட்டான் வியஜபுரி வீரன்.

இன்றே பாருங்கள்.

சி. சி. சி.

தாவர

உரப்பசனாக்
கலவைகள்

அதிக விளைச்சலுக்கு
உத்தரவாதமளிக்கிறது.

எமது உரப்பசனாக் கல
வைகளின் உதவியால்
பெருந்தொகையான நல்ல
விளைச்சலைப் பெறுவதற்கு
நீங்கள் திடமாக நம்பி
யிருக்கலாம்.

இலவச விளக்கப் பிரசுரத்திற்கு
உயவு செய்து எழுதுக:-

கொழும்பு
கொம்மேர்ஷியல்
கம்பனி லிமிட்டெட்,

[பெரிய பிரித்தானியாவில் இணைக்
கப்பட்டது, அங்கத்தவர் பொறுப்பு
வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது]

தபால் பெட்டி 33.
கொழும்பு.

யாழ்—உமிழ் இலக்கிய மன்றத்திற்காக, சுன்னாகம், கலாதேவ
அச்சகத்தில் அச்சிடுவீத்து வெளியிடப்பட்டது.